

Bahá'ínytt

Nyhetsmagasin for Bahá'í-samfunnet i Norge

Nr 2/178 Qawl
November 2021

**“Du er modig.
Du er historisk.
Du er en himmelsk sjel.”**

(Fra brevet til alle over 60 år fra Nasjonalt Åndelig Råd.)

Side 8

Side 16

Markering
i fellesskap

Side 32

Fant troen
“i skjul”

Side 6

Fikk ja
fra alle spurte

Innhold

Innholdsfortegnelse for utvalgte artikler

- 3 Økende antall har studert Ruhi-bok 8
- 6 Mozghan fikk med åtte venner i studiesirkel
- 10 Troens lysbærere i Lofoten og Narvik
- 16 Kreativ dugnad for å markere 'Abdu'l-Bahás bortgang
- 20 Lecile, medlem av vårt første nasjonale råd, blir 100 år
- 24 Store bidrag til internasjonale formål
- 32 Solvår og Kristian fant bahá'í-troen «i skjul»

Om Bahá'í Nytt

Bahá'í Nytt utgis av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Norge
 Redaktører: Helene Kragh Sendege og Thor Henning Lerstad
 E-post: bahai-nytt@bahai.no / Tlf: 922 57 398
 Persiske sider: Kayvan Hemmat
 Korrektur: Gunn Anna Dyrstad
 Trykkes på Møklegaards Trykkeri AS
 Opplag: 750
 Forsidefoto: Thor Henning Lerstad
 Forsidebildet viser Kari (t.v.) og Berit i Lofoten, jfr. side 10.

Frist for stoff til neste nummer er 10. januar.

Bidrag til innhold

For å få et variert og godt nyhetsmagasin oppfordrer vi våre lesere til å fortsette å sende inn stoff. Send inn en tekst (kort eller lang) og ikke minst bilder fra bahá'í-aktiviteter du er med på. Bildene bør være originale, slik at de har så god kvalitet og oppløsning som mulig. Oppgi også hvem som har tatt bildet. Når det gjelder teksten, så må den være på norsk og relevant for bahá'í-samfunnet. Vi forbeholder oss retten til å korte ned og redigere innslagene.

Kjærlig hilsen
 Helene Kragh Sendege, redaktør

▲ Inger Johanne Grønnesby, Innherred

Inger-Johanne Sveen:

– **P**andemien har stimulert oss til å bruke de unike mulighetene som Zoom-møter gir oss. Når Ruhi-bok 8.1–3 kan studeres sammen med venner fra Lillestrøm, Ås, Lillehammer, Stavanger, Eidsvoll og Oslo gir det innsikt og menneskemøter som ellers ikke ville ha funnet sted. Hele bok 8 har gitt meg en sterkere bevissthet om visdommen i Guds store pakt med menneskeheten og den mindre pakt med 'Abdu'l-Bahá som det strålende eksempelet og det geniale systemet med Det Universelle Rettferdighetens Hus og rådgi-versøylen. Til tider er det et krevende materiale å forholde seg til. Forøvrig er det en glede å dele studiekveldene med min "uavhengige" ektefelle. Og en stor takk til den travle småbarns-

Økende antall har studert Ruhi-bok 8

–Et nytt kapittel i mitt religiøse liv

– Studiet av ruhibøkene 8 og 9 har åpnet forståelsen av troen på en dypere måte, sier Inger Johanne Grønnesby, Innherred. Hun er en av dem som har deltatt i studiesirkel i «de høyere bøker» (dvs. bøkene etter bok 7) de siste månedene. Her er noen erfaringer fra noen av deltagerne i to av studiesirkelene. De bekrefter at de høster både kunnskap, åndelig næring og vennskap:

mor og lege Martine som prioriterer å bruke tid som veileder for oss.

Inger Johanne Grønnesby:

– I vår gruppe har 10 personer fra Oslo-området, Bodø, Mo i Rana og Inderøy arbeidet seg gjennom bok 9.1–3, bok 8.1, 8.2 og (i skrivende stund) 8.3.

Vi har hatt tirsdagstreff kl. 20–22 (på Zoom) nesten hver uke siden mai 2020. Det var tilfeldigheter som gjorde at jeg ble med. Det ble et nytt kapittel i mitt religiøse liv. Det har vært en fin reise for en bahá'í som bor ute ▷

▷ på bygda i Innherred. Det åpnet forståelsen av troen på en dypere måte. Som ny bahá'í famlet jeg mye, leste alt jeg kom over og prøvde å finne ut hva jeg hadde gitt meg ut på. Jeg hadde mange spørsmål og tanker, men ikke så mange å spørre. Kanskje torde jeg ikke spørre noen heller. Jeg var redd for å provosere og stille dumme spørsmål. Så gikk årene.

Britt og Lasse er våre glimrende veiledere. De to utfyller hverandre på en inspirerende måte. Britt med sin klare ramme, praktisk og pedagogisk, og Lasse med sine filosofiske, kreative, kunstneriske innfallsvinkler. De gjør oss trygge med sin kunnskap, erfaring og vennlighet.

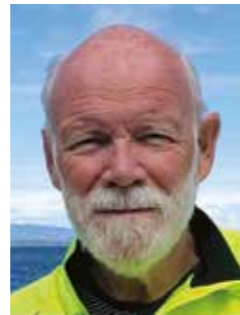
For meg har denne studiesirkelen åpnet opp for en ny forståelse for de menneskene som bar den nye religionen fram tross smerter, motgang, svik, vold fra familie og samfunn. Aldri slapp de den gylne tråden fra Báb og Bahá'u'lláh. 'Abdu'l-Bahá og hans søster bar et stort ansvar for at Shoghi Effendis enorme administrative talent og gjennomføringsevne skulle lykkes.

Likevel; skjønneten og kraften i bønnene og sitatene er det som løfter oss. En stor takk til alle som er med og beriker vår Ruhi-sirkel: Arne, Bjørn, Inger Johanne (Bodø), Turi, Haraldur, Brynhild, Griet, Britt og Lasse.

Britt Strandlie Thoresen:

– I min forberedelse til Ruhi-studiegruppen i kveld har jeg blitt inspirert til å dele følgende sitat om 'Abdu'l-Bahá;

«Han blir og bør for alltid bli betraktet først og fremst som midtpunktet og akselen i Bahá'u'lláhs uforlignelige og altomsluttende Pakt, som hans mest opphøyede verk, det plett-frie speil for hans lys, det fullkomne forbilde på hans lære, den ufeilbarlige fortolker av hans ord, legemliggjørelsen av ethvert bahá'í-ideal, inkarnasjonen av enhver bahá'í i dyd, Den mektigste gren sprunget ut fra Den urgamle rot, Guds lovs tjener, det vesen som «alle navn kretser om», den drivende kraft for menneskehetens enhet, den største freds banner, månen som kretser om denne aller helligste religionsordnings sol. Dette er benevnelser og titler som ligger i og finner sitt sanneste, høyeste og fagreste uttrykk i det magiske navnet 'Abdu'l-Bahá. Over og bortenfor disse betegnelse er han «Guds mysterium» – et uttrykk Bahá'u'lláh selv valgte å betegne ham med. Mens dette på ingen måte gir oss rett til å tillegge ham profetskapets stede, så antyder det hvordan de

Arne Kittang:

– Det har vært utrolig berikende å studere disse ruhibøkene på Zoom sammen med deltagere fra ulike deler av landet. Det har vært som gammel kunnskap er frisket opp igjen og ny innsikt er tilført i en meningsfull og åpen samtale mellom deltagerne. Det har vært en atmosfære hvor vi har følt oss fri til å dele egne erfaringer og kunnskaper om Pakten, 'Abdu'l-Bahá og troens historie. Studiet har ført til enda større respekt for 'Abdu'l-Bahá og det han har betydd og fortsatt står for i utvikling av troen. Ikke minst har det, for min egen del, ført til refleksjoner over hva 'Abdu'l-Bahá som eksempel kan bidra til å endre egne oppfatninger og holdninger.

Dehli Eide Brennhagen:

– Bok 8 har vært en veldig spennende studiesirkel å være en del av. Bøkene er en perfekt kombinasjon av historie og de lange linjene og knytter samtidig så fint og konkret inn i vår egne liv og hjelper oss til å reflektere over hverdagslige situasjoner.

Akkurat nå holder vi på med enhet 3, hvor vi går inn i historien om opprettelsen av Det Universelle Rettferdighetens Hus og rådgiversøylen blant annet, og samtidig knytter administrasjonsstrukturen sammen med våre individuelle og kollektive bahá'í-liv. I gruppen vår ble det delt et fint bilde om det å ha utholdenhet og en felles visjon i det samfunnsbyggende arbeidet vi gjør. Historien hjelper meg med å ikke miste visjonen av syne

og å se på hver lille samtale og hver lille tjeneste som en del av noe mye, mye større;

“Hva gjør du? Spurte mannen som gikk forbi en gruppe med steinhuggere som jobbet.

Den første svarte: Jeg hogger stein.

Han gikk videre og spurte den neste han møtte om det samme: Hva gjør du?

Den andre svarte: Jeg hogger stein til en trapp.

Han gikk enda litt videre og spurte enda en gang det samme spørsmålet, Hva gjør du?

Den tredje svarte: Jeg lager en katedral.”

Bjørn Hubendick:

– Det er stor takhøyde i studiesirkelen og vi kan diskutere alt vi har behov for underveis. Det gjør at det har blitt en meget god atmosfære i gruppen og alle tør å komme med sine ting.

Ruhi-bok 8.2 heter “Bahá'u'lláhs Pakt – Troens Beskytter”. Boken handler om Shoghi Effendi som troens beskytter, men i tillegg tar den opp lokale åndelige råd, bahá'í-valg, nittedagsfesten, bahá'í-templer, fondet, sommerskoler, sakens hender, tiårskorstøtet og en god del om paktbryteri. På en måte kunne man si at den tar opp troens utvikling i perioden 1921–1963, fra Shoghi Effendi blir troens beskytter i 1921 til valget av Det Universelle Rettferdighetens Hus i 1963. Hvis man ikke har lest om de tingene andre steder er det mye å hente her, så for den som liker å studere sammen med andre, passer dette bra.❖

Tallenes tale

Statistikken for kjerneaktiviteter og antall deltagere har vært stabil i de siste to syklusene.

Tall per 10. oktober 2021:

Totalt antall kjerneaktiviteter: 276.

Deltagere: 1283.

Venner av troen: 528.

For studiesirkler vises det en økning i antall individer som har fullført bok 8 og flere som går gjennom denne nå.

Fullført siden sommer:

- Bok 8.1: 14 personer
- Bok 8.2: 11 personer
- Bok 8.3: 9 personer

Antall personer som holder på med å ta boken:

- Bok 8.1: 16 personer
- Bok 8.2: 8 personer
- Bok 8.3: 14 personer

I tillegg ser man en økning i antall venner som har åpnet sine hjem for andaktsmøter:

Andaktsmøter totalt: 178

med 803 deltagere

hvorav 292 venner av troen.

Kilde: Statistical Report Programme, SRP, ved statistikkansvarlig Arsalan Moghen

Hun ringte én og én venn og fikk ja

– Jeg ble veldig inspirert av erfaringer som ble fortalt av deltakerne på et seminar om Bok 1 for veiledere. Jeg må gjøre noe, tenkte jeg, og bestemte meg for å ringe til vennene mine og invitere dem til en studiesirkel med Ruhibok 1.

Det forteller Mozghan Movafaghi, Arendal. Og som tenkt så gjort: Mozghan fikk veldig god respons. Alle de åtte vennene hun spurte ville være med. I tillegg er Shahla Bahrami med. Dermed er de 10. De har vært sammen siden april (bortsett fra på sommeren), hver 14. dag, alle gangene på Zoom.

– Noen er muslimer, noen kristne og noen tror ikke på religion, forteller Mozghan.

– Hvordan inviterte du?

– Jeg ringte til én og én og fortalte at jeg gjerne ville invitere dem til bahá'í instituttkurs som foregår i hele verden i regi av bahá'í-samfunnet. Jeg sa at deltakere verden over kommer til dette kurset med ulik bakgrunn og at det ikke er vår mening at folk skal bli bahá'ier. Videre at ruhi-kursene peker ut en tjenestesti for menneskeheten og som hver av oss går i vårt eget tempo mens vi hjelper og blir hjulpet av andre. Fremgang på denne stien innebærer to moralske hensikter: Oppmerksomhet på vår egen åndelige utvikling og å bidra til forvand-

ling av samfunnet. Kunnskapskildene for instituttets bøker består av bahá'í-troens læresetninger og erfaringer fra bahá'í-samfunnet i hele verden.

I kurset fordyper vi oss i moralske betydninger og prøver å utføre dem i hverdagen vår.

– Hvordan synes du responsen er i gruppa?

– De er ganske ivrige, men det er ikke første-prioritet for alle. Hvis de for eksempel blir invitert til noen samme dag, kan det hende at de går dit istedenfor å være med på ruhi-kurset som er planlagt fra før. Men de er engasjerte, flinke til å forklare deres forståelse av tekster.

Det kan være vanskelig å lese og forstå sitater, men vi hjelper hverandre.

Jeg synes at vi lærer av hverandre. Derfor er det kjempelærerikt for meg å være sammen med dem.

Det blir veldig gode diskusjoner rundt spørsmålene og alle er flinke til å komme med sine synspunkter. Vi har ikke begynt på å lese bønn ennå. Det er litt for tidlig, sier Mozghan. ❖

▲ Det er kjempelærerikt for meg å være sammen med vennene mine i studiesirkelen, sier Mozghan.

Instituttkoordinatorene i Norge

I løpet av høsten har Norsk Bahá'í Institutt utpekt flere nye regionale- og områdekoordinatorene og det er en glede for oss å lære om denne viktige tjenesten sammen med disse villige sjelene

Regionale koordinatorene

- * Region Nord (fra Møre- og Romsdal og nordover): Mai Antonsen
- * Region Øst (Buskerud, Innlandet, Oslo-Akershus og Østfold): Shoja Fallah

Områdekoordinatorene

- * Buskerud: Elibel Franco-Iniesta & Natacha Jalali Santos
- * Oslo-Akershus Øst (Lørenskog, Rælingen, Lillestrøm og Nes): Farnaz Rezvani
- * Rogaland (støtter også Vestland): Mateen Ram
- * Vestfold (støtter også Agder): Knut Haugen

Oppgavene

Mandatet for Norsk Bahá'í Institutt, fra deltakere og veiledere til koordinatorene og styret, er å finne i dokumentet 'Opplæringsinstitutter: Å nå et høyere funksjonsnivå' som er utarbeidet av Det internasjonale undervisningscenter i januar 2017.

Koordinatorerne har i første omgang blitt bedt om å koordinere hovedsekvensen av kurs med hovedfokus på studiesirkler, men kan også i noen områder følge opp barneklasser og junior- ungdomsgrupper frem til andre koordinatorene er utpekt for å følge disse aktivitetene.

Blant oppgavene til en områdekoordinator som vi finner i dette dokumentet er:

- * Øke tallet på dem som tjener som veiledere.
- * Øke kapasiteten til å tilby hele sekvensen av instituttkurs.
- * Bistår veilederne til å danne studiesirkler og hjelpe dem til å lære seg hvordan de på en virkningsfull måte underletter kursstudiet og ordningen av de praktiske komponentene.
- * Ledsage nye veiledere til å bl.a. invitere folk til å studere instituttkursene og til å sette deltagerne i stand til å forstå hva hensikten

med en studiesirkel er, og hvordan den er innrettet.

- * Samle veiledere i møter viet refleksjon. Koordinatorerne har identifisert et ønske om å lære om siste punkt 'Samle veiledere i møter viet refleksjon' som noe av det første de gjør i sin tjeneste som koordinatorene.

Oppgavene til en regional koordinator er:

- * Samarbeide med Instituttstyret om å utpeke områdekoordinatorene.
- * Arbeide sammen med områdekoordinatorene ute i felten (besøk til områder der man høster relevant erfaring).
- * Samle områdekoordinatorene i refleksjonsmøter for å hjelpe dem til å fortsette å øke sin kapasitet til å støtte veilederne.
- * I områder uten områdekoordinatorene påtar regional koordinator deres oppgaver.

I tillegg til disse regionale- og områdekoordinatorene tjener Esther Zarghooni-Hoffmann og Inka Moshtagh som nasjonale koordinatorene for junior ungdomsprogrammet. ❖

Tekst: Inga-Lisa Dahl Hessel

▼ Fra samling av nye utpekte koordinatorene sammen med Instituttstyret 26. september 2021

Brev til alle bahá'ier over 60 år

«du skal takkes for at du åpnet deg»

Alle bahá'ier over 60 år fikk et brev i posten ca. 5. oktober. Det var en hilsen fra Nasjonalt Åndelig Råd. Innholdet er også aktuelt for bahá'ier som er yngre. Teksten lyder:

Kjære venn!
Vi vil gjerne rette en takk til deg. Og til 347 andre personer i landet vårt.

Felles for dere er at dere har anerkjent Báb og Bahá'u'lláh og at dere er godt voksne med minst 60 leveår, født mellom 1927 og 1961.

Bahá'í-samfunnet har uendelig mye å takke deg for. Vi tør si at også hjemstedet ditt, ja hele storsamfunnet Norge, før eller senere vil få øynene opp for hvor stor takk de skylder deg. Vi skal forsøke å sette noen ord på hvorfor.

Du er modig. Du er historisk. Du er en «himmelsk sjel»¹.

Du er blant de aller første i dette landet som har gjort det som Bahá'u'lláh slår fast er alle menneskers «første plikt». Det er «å anerkjenne ham som er hans åpenbarings daglysning og hans lovers kilde, ham som representerer guddommen både i hans åpenbarings rike og i den skapte verden»².

Det som sies om den «første plikt» tolker vi bokstavelig. Ingen ting er viktigere. Å være åpen for og anerkjenne den største og viktigste sannheten av alle, overgår alt. Det

1 «Himmelsk sjel» inngår i følgende sitat: «O venn! Da Opphavsordet viste seg blant mennesker i disse siste dager, gjenkjente et antall himmelske sjeler den elskedes røst og ga det sin troskap, mens andre, som fant at noens gjerninger avvek fra deres ord, forble langt borte fra strålene som spredte seg fra den guddommelige kunnskaps sol.» Enhetens tabernakel s.6.

2 Kitáb-i-Aqdas s 19

er ingen selvfølge. Det bekreftes av at vi er få, totalt 1174³. (Heldigvis kan vi støtte oss til at vi teller millioner på verdensbasis.)

Du kan være stolt. Det krever noe spesielt å stikke seg ut, tro og mene annerledes, ikke minst omfavne en ny åpenbaring. Du tok kanskje valget i løpet av troens aller første tiår i Norge med få eller ingen trosvenner på samme sted. Andre har forsaket sine hjemland som troens pionerer og slått rot i fremmed jord. Det er ikke fritt for at mange har måttet takle utfordringer i tjeneste for troen, men har likevel, uavbrutt, hevet troens fane, hevdet dens sannhet, hentet inspirasjon fra troens skrifter og bedt sine daglige bønner.

Det er lett å ta ting for gitt og undervurdere det selvfølgelige. Bare det å leve sin identitet som bahá'í overfor familie, naboer, kjente og ukjente. Det selvfølgelige rommer alt vi gjør for å omsette troens verdier i praksis, verdier som verden trenger så sårt. Det er å solidariseres seg med alle verdens folk som likeverdige, anerkjenne religionenes enhet, fremme andakt og hellighet, utvikle åndelige ferdigheter, tjene andres behov, gi sitt beste for familie og jobb, markere helligdager, lære med ydmykhet, anvende prinsippene for rådslagning, dele visjonen om verdens fremtid og så videre og så videre. Vi blir rørt bare ved tanken på at dere som er besteforeldre tar et

barnebarn på fanget, kanskje synger en liten bønn, kanskje forteller en historie om 'Abdu'l-Bahá, og slik beriker strofene i Alf Prøysens «Romjulsdrøm» om at «væla var et hus med fire vegger, der saligheta var et bæssmorfang».

Det vi nærmest tar for gitt har lett for å skjule – sett med en åndelig målestokk – det store i egne og andres liv. En usynlig hand-

3 Tall ved Naw-rúz, 20. mars

► Det har vært veldig mange positive reaksjoner på dette brevet som ble sendt sammen med bønnekort pr post til alle over 60 år.

Foto: Jeanette Livesay

ling kan ha større betydning enn en rekke handlinger som høster oppmerksomhet. «Løs oss fra denne intetthets verden som gir seg ut som virkelighet,» ber 'Abdu'l-Bahá i en nyoversatt bønn⁴. Den kan også leses som et varsko om at det er umulig å vurdere hverandres tjeneste. «Enhver sjels sanne åndelige stade er kjent bare av Gud ...»⁵.

Grunnen til at vi alle holder fast ved troen vår er, kan hende, at vi ser den ofte bekreftes, ikke bare i troens fremgang verden over eller i tidens behov for den, men kanskje først og fremst i egne liv, i en stadig følelse av å være åndelig hjemme. Et hjem som oppleves kjærlig, sant, trygt, godt.

Bahá'u'lláh forsikrer, i forlengelsen av sitatet over fra Kitáb-i-Aqdas, at «Den som utfører denne plikt, har oppnådd alt godt». Det er som å nå det «sublime stade», den «transcendente herlighets tinde»⁶. I Bahá'u'lláhs «Enhetens tabernakel» som nylig ble publisert på norsk, er det flere henvisninger som ytterligere slår fast hvilken trosgave vi har funnet frem til. Eksempelvis: «Med hensyn til den som omfavner sannheten og får æren av å anerkjenne ham, så skal vedkommendes navn bli innført i Den Karmosinrøde Bok blant innvånerne av det aller høyeste paradiset.» (Den Karmosinrøde Bok refererer til Bahá'u'lláhs sak.)⁷

Dette sier vi ikke for å oppmun- tre til selvgodhet, men som et

4 Bønn nr 3 blant de 26 bønnene gitt oss fra Verdenssenteret i anledning 100årsmerkingen av 'Abdu'l-Bahás bortgang. Sitatet inngår i følgende sammenheng: «O Rikets Herre! Frels oss fra denne verden av fåfengte illusjoner, og led oss inn i uendelighetens sfære. La oss bli fullstendig befridd fra dette nedrige liv, og gjør oss velsignet med nåderike gaver fra Riket. Løs oss fra denne intetthets verden som gir seg ut som virkelighet, og skjenk oss evig liv.»

5 Fra et brev datert 27. mars 1978 på vegne av Det Universelle Rettferdighetens Hus til alle nasjonale åndelige råd, Sit i Ruhibok 10.3. s.6.

6 Kitáb-i-Aqdas s 19

7 Enhetens tabernakel s 34.

*Kjære Nasjonalt Åndelig Råd
Tusen hjertelig takk for det uventa, men vidunderlige brevet jeg fikk i dag. Det varmet og gjorde meg glad. Følte jeg er blitt sett til tross for mitt noe usynlige bahailiv.
(En av mange reaksjoner til Nasjonalt Åndelig Råd.
E-post 5.10.2021)*

aspekt ved takken vi ønsker å rette til deg. For takken kan naturligvis – og med god grunn – rettes til troen vår, til en himmelsk engel, kanskje, som fulgte oss, inspirerte oss og ga oss «æren av å anerkjenne ham». Men *du* skal takkes for at du åpnet deg for den, sa ja til den og for å ha tjent den så trofast, ja som en «himmelsk sjel», til velsignelse for flere enn du aner.

Vi ønsker deg alt godt og fortsatt mange friske år, åndelig og

fysisk, som en troens tjener.

Hjertelig hilsen
Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge
12. september 2021 / 6. 'Izzat (Velde) 178

Troens lysbærere i Lofoten og Narvik

Sju personer er troens lysbærere i Lofoten. De fortjener til fulle beskrivelsen i brevet Nasjonalt Åndelig Råd nylig sendte til alle vennene i Norge over 60 år; «Du er modig. Du er historisk. Du er en «himmelsk sjel».»

Lofoten har en unik betydning i vår bahá'í-historie, helt siden den internasjonale undervisningskonferansen i Stockholm i juni 1953. Blant de 377 deltagerne (og 14 Sakens hender) fra 30 land var de to amerikanske kvinnene **Loyce Drugan Lawrence** og **Mildred Clark**. (20. februar 1953 hadde Loyce skrevet Shoghi Effendi om at hennes mann Gustavus var gått bort, anmodet om veiledning og spurt om mulighet for reisende undervisning. Mildred Clark hadde

vært i Norge tidligere og var med på å danne det første lokale rådet i Oslo i 1948.) De ville være med å oppfylle ett av de viktigste målene i 10-årsplanen («tiårskortoget») fra 1953: å åpne tretti områder og øyer hvor det ennå ikke var noen bahá'ier. Blant dem var Lofoten og Spitzbergen. Loyce og Mildred pionerte til Lofoten og ble utnevnt av Shoghi Effendi som «Bahá'u'lláhs riddere» for deres innsats.

De skapte en unik bevegelse for troens vekst i det fantastisk vakre landskapet i nord. På få år var det flere som ble bahá'ier. Den første var **Helene Drechlsler**. Hun var direkte, åpen og var kjent for å utfordre oppfatningene av rett og galt. Datteren hennes, Bonnie, forteller at Helene ringte henne da hun gikk realskolen på Hammerseng Pensjonatskole på Lillehammer. «Du må ikke konfirmere deg før du har fått høre «noe viktig» fra to amerikanske kvinner jeg har møtt», sa Helene til Bonnie. Dermed gjort.

I dag bor **Bonnie Helene Drechlsler Bergsmo**, 84 år, i en leilighet på brygga i Svolvær. Bonnie bodde i mange år i Stokmarknes hvor hjemmet hennes, med sønnene Trym Ivar og Morten, ble et arnested for ungdommer som ville bli kjent med troen og deltok på en rekke aktiviteter, noen også på konferansen i Dublin i 1982. Åtte ungdommer ble bahá'ier i Stokmarknes på slutten av 70- og begynnelsen av 80-tallet, to av dem Irene Sørmo Morgan og Are Johansen.

Sven Erik Drechlsler, Bonnies bror, også bosatt i Svolvær, ble som en sønn til Loyce. Han fikk oppleve det som må høres ut som en drøm: å være med Loyce på en 13 ukers reise til USA, blant annet til bahá'í-skolen på Green Acre i Maine, da han var 15 år. Han var også med Loyce i hennes bil (en av de første i Lofoten), sammen med Bonnie og Helene, på turer i Europa for å besøke bahá'ier og delta i større sammenkomster. I 1963, mens han studerte i England, var han med på verdenskongres-

sen i Albert Hall i London med omkring 6000 bahá'ier som feiret etableringen og valget av det første Universelle Rettferdighetens Hus.

Direkte røtter til de legendariske pionerene til Lofoten har også **Björg Dahl-Olsen**, 94 år. Hun ble bahá'í 1. januar 1960. Hun jobbet i mange år i frukt- og tobakk-forretningen til Aud Figenschou på Hurtigrute-kaia der det var bahá'í-bøker utstilt godt synlig i vinduet. I dag er hun på pleiehjem i Kabelvåg. «Loyce og Mildred var venner av meg, kjempeflotte mennesker», forteller hun når vi treffer henne, smilende og fornøyd, tross sviktende hukommelse. Hennes appell til bahá'iene var tydelig og klar: «Det trengs å få litt fart på bahá'í-troen nå.»

Gjennom flere tiår var det en rekke bahá'ier som besøkte eller flyttet til Lofoten for en periode. En rekke aktiviteter bidro til både utvidelse og befestelse. Eksempelvis ble det arrangert en bahá'í-uke i Svolvær i 1975. I den

Disse livstegnene fra Lofoten og Narvik er basert på besøket til Elisabeth og Thor Henning Lerstad på vegne av Nasjonalt Åndelig Råd 30. august til 6. september for å bidra til å knytte nærmere bånd mellom sør og nord etter at den norske delen av Nordkalotten igjen ble en administrativ del av bahá'í-Norge i juli 2020. De møtte alle de sju bahá'iene som nå bor fast i Lofoten og tre av de seks bahá'iene i Narvik/Ballangen.

◀ Björg Dahl-Olsen, Kabelvåg, er 94 år. Hun ble bahá'í i 1960.

▲Hjemme hos Kari i Kabelvåg vekkes mange minner og refleksjoner fra livets gode og utfordrende sider. F.v.: Kari Charlotte Robertsen, Berit Dorthea Lorentzen Sundsbø, Bonnie Helene Drechlsler Bergsmo og Elisabeth Lerstad.

I midten: Bonnie i sitt hjem i Svolvær. Hun er datter av den første lokale bahá'íen i Lofoten, Helene.

Til høyre: Inger Ragna Dybwad.

▼Bilder fra venstre til høyre: Hjemme hos Berit og Sigmund, Lillian og Willy og på kunstverksted med Kari og hennes venninner. Sigmund og Willy utmerker seg med sin omsorg og tjenestevilje.

anledning ble det lagt brosjyrer om programmet i postkasser over hele byen. En av dem som leste brosjyren var **Berit Dorthea Lorentzen Sundsbø**, 70 år. Hun lot seg begeistre av innholdet. «Men jeg turte ikke gå på noen av arrangementene,» forteller hun. «Jeg var for redd for hva andre skulle si.» Det skulle gå nesten ti år før hun tok skrittet. Hennes innmeldingsdato er 1. oktober 1984.

Knappe to måneder tidligere, 7. september 1984, hadde den annen lofotværing, **Kari Charlotte Robertsen**, blitt bahá'í. Det skjedde mens hun bodde i Levanger hvor hun drev en egen barnehage og var en aktiv deltager i å etablere kommunens første lokale åndelige råd. Etter en stund flyttet den ene etter den andre av bahá'íene og dragingen til hjemstedet Kabelvåg ble sterk. Her er 84-åringen blant annet aktivt med i ei malergruppe som

møtes hver tirsdag. Samme interesse dyrker også **Lillian Myrland Karlsen**, 78 år, bosatt i Svolvær. Hun ble bahá'í i april 1996. Hun er sykepleier av yrke, men ble hemmet av et hjerneslag for nesten fire tiår siden, uten at det har gått på bekostning av hennes hjertevarme vesen. Hun forteller at akupunktur har vært til god hjelp den siste tiden for å «lette hodet» og gjøre henne bedre.

Lenger vest i Lofoten, i Leknes i Vestvågøy, bor **Are Johansen**, 67 år. Han jobber som landbruksrådgiver og har tatt over familiegården. Are ble bahá'í 3. februar 1977 mens han gikk på Landbruksskolen i Kleiva ved Stokmarknes, ofte i kontakt med Bonnie og Tor Bergsmo. Han ble også med på å skape historie da han bosatte seg på Svalbard, en blant bare få bahá'ier gjennom årene. Her bodde han i hele tre år, fra 1981 til 1983,

delvis på samme tid som Bjørg Trønnes. Da han giftet seg i Bodø ble han første-sideoppslag i Nordlands Framtid ettersom han og kona hadde både en kristen- og en bahá'í-vielse.

Inger Ragna Dybwad, (blir 93 år 10. desember), bor også i Lofoten i lengre perioder i året. Hun bygde seg hus like ved det som opprinnelig var hytta til Loyce i Ørsnes, kort avstand fra Kabelvåg. Da vi snakker med henne på telefon (hun var ikke i Lofoten under vårt besøk) så hadde hun fullført to timers økt med øksa for å skaffe seg ved.

Mobilitet og omsorgsansvar legger begrensninger på at bahá'íene i Lofoten møtes, men enkelte ganger er det møtepunkter, det ringes og bahá'í-identiteten i hver enkelt bekrefter tydelig at arven fra Loyce og Mildred holdes i live.

Cirka tre timers kjøring øst for Lofoten, i **Narvik og Ballangen** (som nå er én kommune) er det et livskraftig bahá'í-samfunn med seks medlemmer som har noen fellesaktiviteter. Vi traff tre av dem: **Irene Sørmø Morgan**, **Linnea Magnum** og **Trond Østrem** og tok oss den frihet å ha en spontan andaktstund i et stille hjørne i en kafé i byens sentrum. Livskraften understreket Linnea med å føde sitt andre barn, en datter, uka etter. Hun jobber i en barnehage og vokste opp som bahá'í i Trysil. Irene er lektor på videregående skole. Hun ble som tidligere nevnt bahá'í som ungdom i Stokmarknes og har nær kontakt med bahá'í-samfunn i USA. Trond Østrem jobber på Universitet med strømt teknologi (Electrical Engineering). Trond måtte slutte i sin stilling som organist i Sørreisa menighet i 1996, da han ble tiltrukket av bahá'í-troen.❖

▲Bilde fra konferansen i Stockholm i 1953 og pionerene Loyce (t.v.) og Mildred.

▼Are Johansen (øverst t.v.), Sven Erik Drechlsler og tre av bahá'íene i Narvik, f.v. Linnea Magnum, Trond Østrem og Irene Sørmø Morgan. Linnea fødte Alina en uke etter at bildet ble tatt!

Samling i Tromsø

– Det var herlig å få et første besøk av et medlem av Nasjonalt Åndelig Råd, Lilli Martine Lerstad, som møtte Lokalt Åndelig Råd i Tromsø den 13. september, etterfulgt av en bønnestund med venner fra Kåfjord og fra Langenhain, Tyskland.

Tromsø-bahá'ier fra venstre bak: Jan Ole Olsen, Soheila Balkhi, Homayoun Amirnejad, Mahin Gholizadeh Sisan og Irene Lokhorst. Foran f.v.: Selina Post, Marshel Jeprem og Jamile Kordari. Også på besøk er Todd Nolan fra Djupvik, Kåfjord og Martine.

Det var et historisk møte, siden vi nå er i det norske fellesskapets kjærlige armer og det var en sterk ånd for deltakelse og kjærlighet. Vi fikk hver en kunstnerisk eske med bønnekort fra Nasjonalt Åndelig Råd som fikk oss alle til å føle deres kjærlige nærvær i ånden.

Selina Post er en student fra Langenheim, Tyskland, i nærheten av bahá'í-tempelet. Hun er hos oss i Tromsø til desember.

Våre nordlige lokalsamfunn er også blitt velsignet med et lengre opphold av hjelperåds-medlem Esther Zarghooni-Hoffmann som den siste uken møtte venner og gjorde hjemmebesøk i Tromsø, så vel som i Manndalen, Skardalen og Storslett mens de besøkte Kåfjord.

Vi har noen bønnestunder, fester og helligdager og samarbeider med bahá'íene i Kåfjord med hjemmebesøk og studiesirkler, og nå gjør vi Ruhi-bok 1 og 2 på Zoom.❖

Tekst: Irene Lokhorst

Svalbard 2021 – på tide å gjøre noe

Shoghi Effendi gjorde Svalbard til et mål i 10-årskorstoget (1953–1963). Engelsen Paul Adams dro dit og ble ridder av Bahá'u'lláh. I ettårsplanen fram til ridván er det et mål at det «gjennomføres minst ett besøk til Svalbard». Har du muligheten til å gjøre en tjeneste for troen på Svalbard?

Det er to hovedbosetninger på Svalbard, de er begge på Spitsbergen, den største øya. Den norske bosetningen, Longyearbyen, har ca. 2500 innbyggere. Den russiske er Barentsburg og har i dag ca. 500 innbyggere.

I gamle dager var kullgruvedrift den store tingen på Svalbard. Nå er det mest turisme, forskning og satellittkommunikasjon. Det gjør at det finnes mange flere og helt andre typer arbeidsmuligheter på Svalbard. Mange forskningsinstitusjoner i Europa har prosjekter der.

Det er meget lett å reise til Svalbard, det går fly regelmessig hele tiden. Det er flere hoteller i Longyearbyen som man kan bo på.

Hvis man funderer på muligheten å jobbe der skal man vite at det fortsatt er en del økonomiske fordeler knyttet til en jobb på Svalbard med 8% inntektskatt. Man kan abonnere på Svalbardposten.no for å se stillingsannonser.

Arktis er meget fengende med en fantastisk natur: Ta med noen bahá'í-brosjyrer, bønnekort, sitater og kom litt i kontakt med lokalbefolkningen og det blir en fin undervisningsreise!❖

Tekst: Bjørn Hubendick
(som var på undervisningsreise til Barentsburg sammen med Sepher Habibi)

Appelsintreet i Stavanger har form som symbol på kjærligheten til 'Abdu'l-Bahá, bahá'í-troens "perfekte eksempel" på hvordan et menneske bør være.

Klart for markeringene av Paktens dag og 'Abdu'l-Bahás bortgang

Kreativt appelsintre skapes av kjærlighet

Bahá'íene i Stavanger har i hele høst forberedt den historiske markeringen av 'Abdu'l-Bahás bortgang 28. november 1921. De har møttes jevnlig for å innstudere tekster og lage et «appelsintre».

Under markeringen vil de medvirkende sitte under appelsintreet på persiske tepper som dekker gulvet på Bahá'í-senteret i Stavanger. Appelsintreet som er skapt over tid, vil klatre opp en av søylene i midten og spre grenene utover taket. En liten benk vil være under treet. Denne scenen vil minne om den gangen 'Abdu'l-Bahá og gartneren delte appelsiner og sitroner i dagene før han gikk bort. Alle inviteres til å skrive sine kjærlighets- og takknemlighetsmeldinger til 'Abdu'l-Bahá på papirappelsiner og feste dem til treet.

Maritha Nielsen er primus motor for satsingen.

Treet symboliserer vekst og forandring

Å lage treet tjener formålet med en kollektiv kunstnerisk aktivitet som store og små kan delta i. Det er en ekte følelse av fellesskap å lage blader og grener og finne løsninger på hvordan man fester og får treet til å vokse. Å sitte sammen med et samlet mål har skapt et rom for historier og samtaler til å blomstre. Treet gir en metafor for vekst og forandring som forgrener seg fra bahá'íenes kjærlighet til «Den Mektigste Gren», en av titlene til 'Abdu'l-Bahá.

«Den Mektigste Gren» henviser også til «Pakten», et særtrekk ved bahá'í-troen for å sikre at den ikke splittes i sekter. Nært knyttet til 100-årsmarkeringen av 'Abdu'l-Bahá er også høytidsdagen «Paktens dag» 25. november.

Pakten og «den formative tidsalder»

Samlet sett markerer de store begivenhetene i november 100-årsdagen for troens «formative tidsalder». Bahá'í-troens formative alder, også kjent som «overgangsalder» eller «jernalder», refererer til den nåværende tidsperioden som begynte med 'Abdu'l-Bahás bortgang i 1921. Den «formative tidsalder» etterfulgte «den heroiske tidsalder» fra 1844–1921 og vil vare til etableringen av gullalderen i fremtiden.

Shoghi Effendi, «troens beskytter» og overhode 1921–1957, sier følgende om disse «tidsaldrene»:

Om «formingstiden»: «... formingstiden, overgangstiden, jerntiden som skal bli vitne til at skaperkreftene frigitt av hans åpenbaring skal utkrystallisere seg og ta form».

Om «gullalderen»: «Troens gullalder selv må bli vitne til ... fødselen av en verdenssivilisasjon som er inspirert og styrt av de skapende energier frigjort av Bahá'u'lláhs verdensorden ...».

«Gud har ingen annen hensikt enn å innlede den store, gyldne tidsalder for en menneskehet som så lenge har vært splittet og plaget. Dette gjør han på måter som han

▲ Forberedelsene har vært i gang i hele høst i Stavangers bahá'í-senter for de historiske markeringene av 'Abdu'l-Bahás bortgang og Pakkens dag

Både barn, ungdom og voksne dyrker kreativitet i Stavanger.

▼ Omkring 100 medlemmer av lokale åndelige råd, grupper og andre delte planer om lokale markeringer i november i et Zoom-møte med Nasjonalt Åndelig Råd 27. september.

▷ alene formår, som han alene kan utgrunne. Menneskehetens nåværende tilstand, ja, til og med dens nærmeste fremtid er mørk, smertelig mørk. Men dens fjerne fremtid er strålende, herlig strålende – så strålende at intet øye kan forestille seg det.»

Pakten sikrer at enheten ikke splittes

«Pakten» i bahá'í-troen bygger på eksplisitte instruksjoner gitt av Bahá'u'lláh for å sikre kontinuitet i veiledningen etter hans død. Denne arven, omtalt som pakt, gikk fra Bahá'u'lláh til sønnen 'Abdu'l-Bahá, og deretter fra 'Abdu'l-Bahá til barnebarnet hans, Shoghi Effendi, og Det Universelle Rettferdighetens Hus, ordinert av Bahá'u'lláh. En bahá'í godtar den guddommelige autoriteten til Báb og Bahá'u'lláh og til disse utnevnte etterfølgerne.

Dette gjør det umulig for bahá'íer å påberope seg autoritet og makt, hevde noen form for rettroenhet og skape en egen sekt.

Filmet teater om 'Abdu'l-Bahá

Sven-Erik Ellund og Anne Trine Austvoll har laget en teaterforestilling i anledning 100-årsmarkeringen for 'Abdu'l-Bahás bortgang. Skuespillet handler om 'Abdu'l-Bahás møte med skuespiller Gabrielle Enthoven i London 1913. Det forteller om hans interesse for drama og dets undervisningskraft. Her er også et sammendrag av manusutkastet til et skuespill "Himmerikets drama" som 'Abdu'l-Bahá diktet den kvelden han besøkte Gabrielle. Se: <https://youtu.be/J06tVfDYZQY> ❖

Tekst: Informasjonen fra Stavanger baserer seg på informasjon fra Jeanette Livesay.

Hjelp oss med en historisk tidslinje!

Her er noen årstall som forteller litt om utviklingen av troen vår i Norge. Send oss gjerne årstall og datoer med noen nøkkelord om hva som skjedde! Det er gull verdt! Slik kan vi få en stadig mer pålitelig tidslinje med små og store begivenheter. Send til: bahai-nytt@bahai.no

- 1927: Johanna Schubarth (1877-1952) flytter tilbake til Norge fra USA som landets første bahá'í. Shoghi Effendi benevner henne som «Grunnleggeren av bahá'í-troen i Norge».
- 1935: «Bahá'u'lláh og den nye tid» publiseres som den første boken om troen på norsk.
- 1946: Shoghi Effendi oppretter en Europeisk undervisningskomite. Denne igangsetter pionerarbeid som oppfordrer bahá'íer til å flytte til land og områder med få eller ingen troende. Solveig Corbit er den første pioneren til Norge.
- 1948: Lokalt Åndelig Råd for bahá'íer i Oslo opprettes samme år som i Stockholm. Disse er de første lokale åndelige rådene i Skandinavia.
- 1953: Internasjonal konferanse i Stockholm. Loyce Lawrence og Mildred Clark melder seg som pionerer til Lofoten. De utnevnes av Shoghi Effendi som «Bahá'u'lláhs ridder».
- 1955: Lokalt Åndelig Råd opprettes i Bergen.
- 1956: Nasjonalt senter etableres på Nestoppen 27, Haslum i Bærum.
- 1958: Paul Adams flytter til Svalbard som første bahá'í og utnevnes som en «Bahá'u'lláhs ridder».
- 1960: Lokalt Åndelig Råd etableres i Stavanger.
- 1962: Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Norge opprettes på det nasjonale årsmøtet.
- 1967: Lokalt Åndelig Råd opprettes i Vågan i Lofoten.
- 1968: «Glimt fra Bahá'u'lláhs skrifter» publiseres på norsk.
- 1969: Lokalt Åndelig Råd opprettes i Trondheim.
- 1971: Myndighetene i Norge anerkjenner bahá'í-troen i 1971. Det gjør at personer ikke lenger kan tilhøre både bahá'í-troen og andre religioner samtidig.
- 1972: Nasjonalt Åndelig Råd kjøper tempeltomt i Nannestad (ved Gardermoen).
- 1973: Lokale åndelige råd opprettes i Lillehammer, Bodø og Ås.
- 1975: Bahá'í Forlag etableres.
- 1977: De skjulte ord publiseres i norsk utgave.
- 1977: Skandinavisk sommerskole arrangeres i Göteborg.
- 1977: Norsk vinterskole arrangeres i Alvdal.
- 1978: Lokale åndelige råd etableres i Hurum og Gjøvik.
- 1981: Den første (?) norske sommerskolen arrangeres på Fana Folkehøgskule i Bergen.
- 1981: Mahmood Madjzoub, medlem i det første nasjonale åndelige rådet, henrettes i Iran.
- 1984: Lokale åndelige råd opprettes i Røyken og Tromsø.
- 1985: Lokalt Åndelig Råd opprettes i Sandnes.
- 1988: Bahá'í-samfunnet får for første gang tildelt Norad-midler for å drive utviklingsarbeid ved Panchgani skole i India.
- 1992: Lokalt Åndelig Råd etableres i Arendal.
- 2004: Antall bahá'íer i Norge passerer 1000.

Medlem av vårt første Nasjonale Åndelige Råd fyller 100 år

Lecile Webster fyller 100 år 7. januar. I 1962 var hun med å danne Norges første Nasjonale Åndelige Råd.

Hun ble født i Alma, Arkansas, USA, 7. januar 1922 og var en av de første afroamerikanere som ble bahá'í. Hun bor nå i Silver Spring, Maryland.

Foreldrene hennes var aktive kristne baptister, og hun ble oppdratt på den måten. Hun og familien gikk regelmessig i kirken. Moren hennes sang i koret og faren var diakon i kirken. Faren hennes var murer. Moren hennes vasket og strøk klær for å tjene ekstra penger, og var nøye med å skjerme barna sine for å sikre at de ble utsatt for minst mulig rasediskriminering.

Som mange andre afroamerikanere flyttet Lecile nordover, der de hadde færre restriksjoner. Delstaten Ohio var en av noen få stater som tillot ekteskap mellom mennesker av forskjellige raser og ikke hadde begrensninger på hvem som kunne studere. Når 'Abdu'l-Bahá besøkte Cleveland var budskapet veldig spesifikt og anbefalte ekteskap mellom hvite og svarte. Lecile selv hadde bare en meget kort og negativ erfaring med ekteskap, slik at hun levde som singel det meste av sitt liv.

«De tilhører en merkelig religion»

Lecile ble bahá'í i Cleveland, Ohio like etter andre verdenskrig, da hun leide hybel i hjemmet til Mabel Perry som var med i komiteen for «Bahá'í Service for the Blind» og som forberedte materialer for blinde i punktskrift. Mabel Perry var en av de første svarte bahá'íene, men var ikke blind selv. Lecile bodde i hjemmet hennes mens hun prøvde å komme seg inn på Cleveland College, nå kjent som Case Western University. En venn introduserte Lecile for familien Perry. Vennen sa «de tilhører en merkelig religion, men du trenger ikke bry deg med det». Da hun gikk inn i foajeen i Perrys hjem, så hun et bilde av 'Abdu'l-Bahá i foajeen. Lecile stoppet opp og spurte «hvem er den mannen, fortell meg om ham». Fru Perry sa at hun ville fortelle om ham senere og det gjorde hun. Lecile gikk på Louhelen Bahá'í sommerskole og møtte Dorothy Baker. Perry og mannen oppmuntret Lecile, lærte henne om troen og det lokale rådet testet hennes kunnskap før hun fikk erklære seg.

Banebrytende arbeid i USAs utenrikstjeneste

Lecile Webster deltok på innvielsen av det nordamerikanske bahá'í-tempelet i Wilmette i 1950 og ønsket deretter å være pioner, men hadde ikke store muligheter uten penger. Hun hørte fra en venn at det amerikanske utenriksdepartementet ansatte folk og trodde hun kunne reise og være pioner sammen med dem. Hun hadde stenografiske ferdigheter, men ble til slutt trent i kommunikasjon ved hjelp av telex og diplomatiske koder. Utenriksdepartementet sendte henne til Washington DC, men der var det sterkt rase-

◀ Det første Nasjonale Åndelige Rådet i Norge (1962-1963). Sittende, fra venstre til høyre: Trygve Nielsen, Modesta Hvide, Gerd Strand, Lecile Webster. Stående, fra venstre til høyre: Mahmud Madjob, Bodil Skodstrup, Aud Jervel-Pedersen, Amelia Bowman, Bruce Johnson.

skille på 1950-tallet, og hun hadde vanskelig for å finne et sted å bo, bortsett fra med andre afroamerikanske bahá'íer. Jobben hennes var banebrytende ettersom svært få afroamerikanere tjenestegjorde i Utenriksdepartementet, og i sine stillinger ble hun ofte hentet frem av ambassadører og andre høytstående embetsmenn for å demonstrere amerikansk rasemessig rettferdighet. Hun ble aldri imponert over den diplomatiske verden. Etter hvert ble hun sendt til Tokyo i 1954 på sitt første oppdrag. Det ble ansett som en førsteklasses stilling og hun fikk en nydelig leilighet med utsikt over keiserpalasset, men 6 måneder senere ba Sakens Hånd Agnes Alexander henne om å flytte til Sør-Korea for å danne det første lokale åndelige rådet i Seoul. Dermed ba hun om en overføring og flyttet i 1956 til Korea hvor hun bodde i ett år. Der kunne hun gi beskjed om at hun hadde klart å krysse den 38. breddegraden som skiller Nord- og Sør-Korea, for å be. Agnes Alexander skrev til Shoghi Effendi at med Leciles ankomst hadde hennes egne bønner blitt besvart. Derfra dro Lecile til Mexico og Peru og en kort periode til Iran og på hvert sted støttet hun vennene. I ferier ble det undervist på reiser mange steder.

Trivdes med nordmennene

Lecile Webster valgte å komme til Norge fordi hun hørte det var vanskelig å komme inn i Norge. Norge var et strengt kristent land og noen pionerer ble skremt av nasjonal religion og kulde. Som diplomat kunne hun be om å få dra dit og gjorde det.

Hun fikk mange venner der, reiste over hele Norge. Snøen og kulden gjorde det vanskelig, men hun syntes alltid nordmennene var varme og vennlige. Hun deltok på nasjonale stevner, og tjenestegjorde i Norges første nasjonale åndelige råd og fortsatte slik i flere år. Medlemmene på det nasjonale åndelige rådet var sammensatt av amerikanere, kanadiere og nordmenn, så rådslagningen var alltid på engelsk. Leroy Ioas og kona kom til Norge og Lecile besøkte Johanna Schubarths gravsted sammen med ham. Etter at hun flyttet tilbake til USA kom flere av de norske vennene for å besøke henne i Silver Spring, Maryland, der de besøkte henne i en uke eller to.

Startet reisebyrå i USA

Etter Norge ble Lecile sendt til USA der hun etter hvert ble pensjonist. Hun startet et reisebyrå og ble bedt av det amerikanske Nasjonale Åndelige Rådet om å hjelpe de amerikanske vennene med å planlegge pilgrimsreiser. Mange amerikanske venner kunne bruke henne og det lille selskapets tjenester til å besøke de hellige stedene på 60- og 70-tallet. Fremveksten av internett og online-bestillinger stoppet denne innsatsen, men forbindelsene hennes til Haifa tok ikke slutt. Hun var aktivt vertskap for mange fremtredende troende i hjemmene sine i Columbia, Maryland og senere i Silver Spring, Maryland.❖

Tekst: Gunnar Jonsson, bygget på informasjon fra Mona Yazdi Grieser som bor i samme bahá'í-samfunn som Lecile i Maryland. Mona gjorde oss oppmerksom på Leciles 100-årsdag i en epost til Nasjonalt Åndelig Råd 12. august.

«VisjoNær helg» på Lillehammer

Inspirert av synske Marcello Haugen og bahá'í-troens visjon om menneskehetens enhet, globalt ansvar og åndelig liv, ble det arrangert en «VisjoNær helg» på Lillehammer 17–19 september.

alt deltok 38 personer, 16 av dem er ikke bahá'ier. Programmet bød på «refleksjoner over åndens liv», Marcello Haugens filosofi og vår tid, enkle yogaøvelser, refleksjon rundt stillhet og Marcello Haugens femstjerne. Noe av det viktigste var flere timers meditasjonsvandring langs Mesnaelva med besøk til Marcello Haugens kapell ved hans hjem «Svarga». I kapellet som Marcello daglig mediterer i, er det eksempelvis klare referanser til religionenes enhet, ett synspunkt som var viktig for ham.❖

«Ditt mål må være å bringe alle mennesker nærmere hverandre ved gjensidig utveksling av tanker og ideer. Fordommer på grunn av forskjellig tro må viskes ut, hjertet må være fylt av kjærlighet, og hatet må ikke få grobunn. Det universelle brorskap vil på denne måten oppstå av seg selv og menneskene kan møtes hinsides nasjonenes og rasenes snevre grenser.»

- Marcello Haugen

Webinar om nabolag

Bahá'í-samfunnets kontor for samfunnskontakt (BKSK) hadde gleden av å invitere til digitalt seminar på Zoom 17. august. Tema for seminaret var «Å skape inkluderende nabolag».

Det er mange som deler bahá'íenes engasjement for samfunnsbygging. Vi fikk høre hvilken erfaring og kunnskap noen organisasjoner har samlet gjennom sitt arbeid. Det ble delt innlegg fra organisasjonen Minotenk, Bydelsmødrene Norge og Tina Brodal som var stedfortreder for prosjektleder for områdeløftet «Fjell2020».

Det var stor enighet om at det må bygges kapasitet i lokalbefolkningen og dannes et eierskap til nabolaget. Ofte blir et tiltak finansiert eller drevet «utenfra» og da kan det bli utfordrende når tiltaket er over eller midlene trekkes ut. Derfor var det spennende å høre hvordan Bydelsmødrene bruker potensialet hos innvandrerkvinner, styrker eierskapet til nabolaget og satser på lokale ressurser.

Dessuten kom det frem at samarbeid mellom ulike aktører og organisasjoner er viktig. Villighet til å samarbeide på tvers av organisasjoner, trossamfunn, idrettsorganisasjoner osv., er en nøkkel for å skape inkluderende nabolag.

Tina Brodal roste bahá'íene på Fjell: – Jeg har aldri hørt bahá'ier si nei. Hvis alle hadde gjort like mye så hadde det ikke vært noe problem med samarbeid. Vi er veldig takknemlig for det.❖

Tekst: Åshild Dybwad i BKSK

Innlandet har passert tredje milepæl

I et brev til alle vennene i Innlandet 22. oktober, slår Nasjonalt Åndelig Råd fast at Innlandet har passert andre milepæl. I brevet skriver rådet blant annet:

«Nasjonalt Åndelig Råd ønsker å skrive til dere alle og vise til den sterke kapasiteten vi ser i dette området! Innlandet er et stort og spredt område, med stor styrke og tjenestevillighet! Etter en rådslagning med rådgiver Sabà Mazza (som forøvrig var på sitt første norgesbesøk etter pandemien), hjelperådsmedlemmer og Norsk Bahá'í Institutt forrige helg, slår

Nasjonalt Åndelig Råd fast at Innlandet har passert andre milepæl og kan fokusere sine krefter og anstrengelser til å komme nærmere tredje milepæl. Området føyer seg inn i rekken av andre områder i landet som har passert andre milepæl og har lignende styrker, enten de er i begynnelsen av reisen mot tredje milepæl eller har kommet langt. Disse er Buskerud, Oslo/Akershus, Rogaland, Trøndelag Sør, Vestfold og Vestland Sør.

Vennene i Innlandet har stor kapasitet med sterke ressurser som er aktive på ulike områder. De siste par årene har det vært en gradvis men sikker økning i antall venner som har engasjert seg systematisk i samfunnsbyggingaktiviteter, som bl.a. andaktsmøter og studiesirkler, og det er regelmessige

firesides... Dere bruker også deres kunnskap og evner med tydelige referanser og inspirasjon fra troen, innenfor ulike felt som utdanning, landbruk og kunst. Dette gjelder også på nasjonalt og internasjonalt nivå. Samfunnet har hatt stabil aktivitet til tross for pandemien og det har vært tre nye erklæringer på ett år.»

Som en anledning for å dele noen tanker om fremtiden var det Zoom-møte med vennene i Innlandet sammen med hjelperådsmedlem Kitt Sandvik og instituttkoordinatør Shoja Fallah, mandag 1. november kl. 20:00–21:30.❖

Store bidrag til internasjonale formål

Med unntak av bidragene til nasjonalt fond, har fondet generelt i 2021 hatt en meget bra utvikling. Nasjonalt Åndelig Råd håper at i de siste tre månedene av 2021 kan vennene og rådene løfte bidragsnivået til nye høyder. Ett enkelt regnestykke tilsier et bidrag på ca. kr 100 pr. mnd. pr. person.

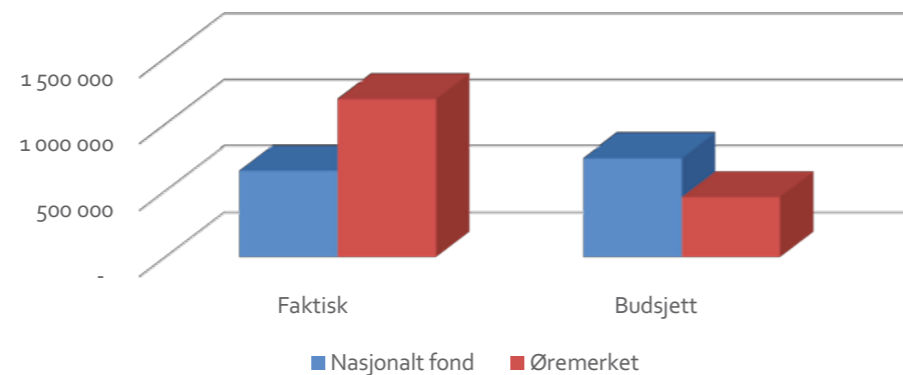
«Institusjonen nasjonalt fond – som er så livsviktig og vesentlig for at disse aktivitetene skal kunne løpe uten avbrudd

– må spesielt sikres helhjertet, stadig økende og allmenn støtte fra hovedtyngden av de troende. I deres navn og til deres beste er disse gavnlige aktivitetene blitt påbegynt og gjennomført. Alle må delta, uansett hvor beskjedne deres ressurser er.» (Shoghi Effendi)

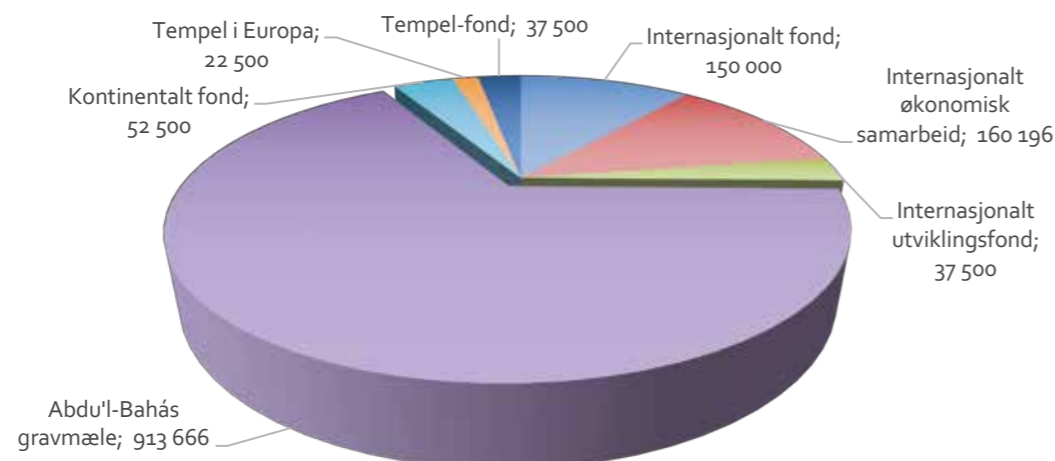
Øremerkete bidrag til 'Abdu'l-Bahás gravmæle var på kr. 913.000 pr. 1. oktober. Vi kan være stolte av våre sjenerøse, allmenne og regelmessige bidrag til dette viktige formål.

Øvrige utgifter og bidrag er i tråd med budsjettet. Spesielt bidragene fra vennene i Norge til forskjellige fond i utlandet som i samme periode beløpet seg på nær kr. 1.4 millioner.

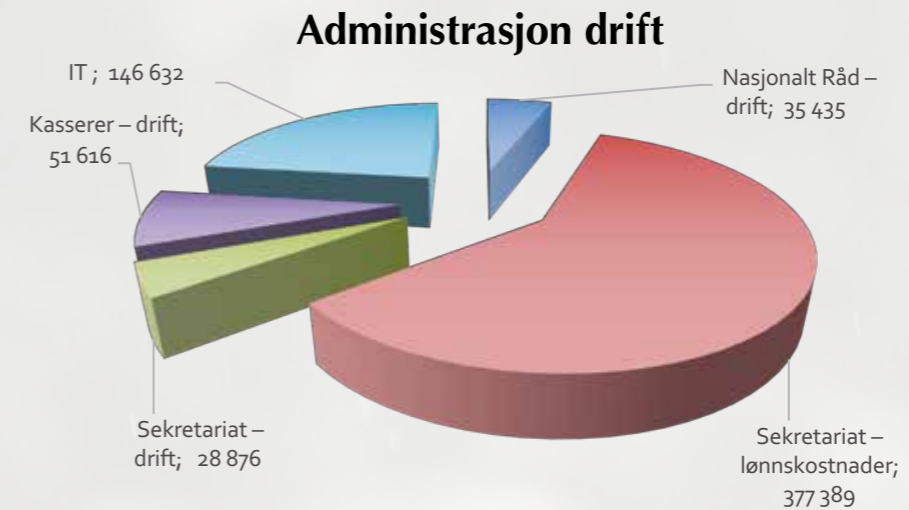
Inntektene i årets første ni måneder

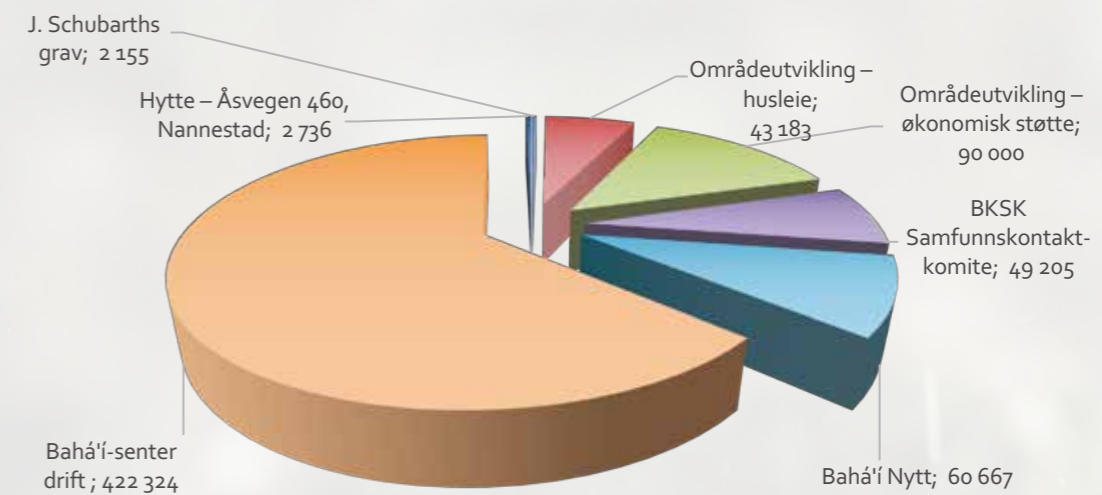
Bidragene fra Norge til fond i utlandet

Andre utgifter i årets første 9 måneder

Komitéer drift

«Det overveldende flertall av verdens bahá'íer er fattige mennesker, men det er til de troende og de troende alene Bahá'u'lláh har gitt den gave å bidra med denne verdens materielle ting til beste for Sakens fremgang. Det er ikke bidragsbeløpet som er viktig, men graden av selvpoffrelse som det medfører – for det er dette som tiltrekker Guds bekræftelser.»

(Det Universelle Rettferdighetens Hus 13. april 1975)

Konferanse om skoleundervisning

Skoleutvalget inviterer til Zoom-konferanse om hvordan vi kan få til mer undervisning om bahá'í-troen i skolen, onsdag 8. desember 18:30 til ca. 20:30. Alle som er interessert er velkommen til å delta.

Konferansen vil ha to hovedtemaer; det første er “bahá'í-foreldres muligh'eter til å bidra til undervisning om bahá'í-troen i skolen.”

Det andre temaet er “bahá'í-lærere som ressurs for undervisning om bahá'í-troen i skolen; vi ønsker innspill og ideer fra bahá'í-lærere (og andre) om hvordan vi kan få til mer undervisning om bahá'í-troen i skolen.”

Det vil være to korte innlegg om hvert tema og deretter rådslagning om temaet.

E-postinvitasjon vil bli sendt ut med link. Alle velkommen! ❖

Bahá'í skoleutvalg v/Bjørn Hubendick

Nytt fra skolefronten

Skoleheftet

er utsolgt igjen! Det har tydeligvis blitt en bahá'í-bestseller.

Skolekampanjen

fortsetter ett år til etter ønske fra Nasjonalt Åndelig Råd, så det er bare å henge i å fortsette det gode arbeidet:

- Marit Guttorm har delt ut skoleheftet til skoler i Tana, både norsk- og samiskspråklige.
- Siv Berge har snakket i tre 7.-klasser i Kristiansand.
- Åtte elever fra Elvebakken vgs var på “Studiebesøk” på nittendagsfesten i Oslo 25/9. Elevene likte seg så godt at selv om de kom en time før møtet for å få informasjon, ble de helt til slutten og gikk sammen med bahá'í'ene.
- To universitetsstudenter var på andaktsmøte i Oslo for å studere et “bahá'í rituale”.

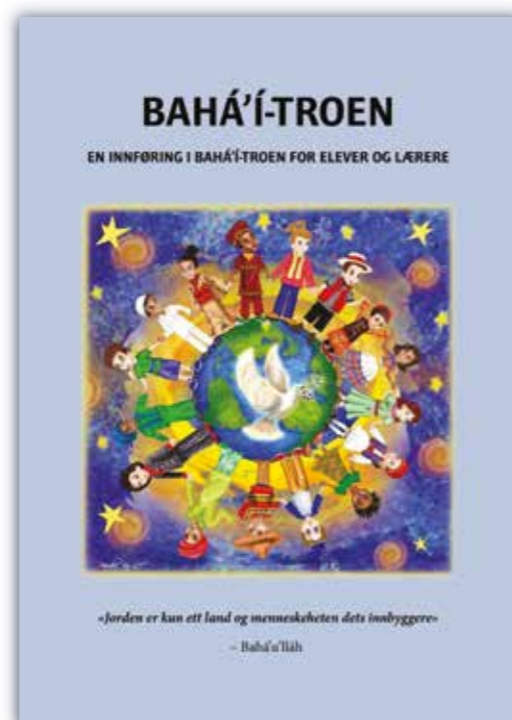
Store norske leksikon

har endelig flyttet “Bahá'í” bort fra å være under «islam» (etter et par henvendelser).

Forfatterne til religionslæreboken på videregående skole “I samme verden” har gitt oss en meget positiv respons på vår henvendelse om å inkludere bahá'í i neste lærebok.

Bahá'í helligdager

Det har blitt meget lett å ta fri på bahá'í helligdager for skoleelever. For å gjøre det enda lettere sender vi ut et skjema til alle bahá'í foreldre som kan brukes i skolen. Vi skal ikke

undervurdere den åndelige betydningen av å følge opp slike lover.

Skoleheftet på nynorsk og samisk?

Skoleheftet er allerede grovoversatt til nynorsk. Er det noen som kjenner noen som kan oversette til samisk?

Tilbakemelding

Vi tar meget gjerne inn tilbakemeldinger om hva dere får til med skoleundervisning.❖

Bahá'í skoleutvalg (skoleutvalg@bahai.no)

Lærerik juniorungdomsleir

– Jeg har lært så utrolig mye. Jeg føler livet mitt har blitt mye lettere og jeg har blitt en bedre utgave av meg selv.

Det oppsummerer en av de 11 juniorungdommene med ulik bakgrunn som var med på «World Citizen Camp» på idylliske Malmøya ved Larvik 9–12 august.

Leiren var et samarbeid mellom Juniorungdomsgruppene i Fjell og Lillehammer. Med på leiren var også åtte voksne.

Fokus i programmet var våre åndelige og fysiske egenskaper og ferdigheter. For å gjøre det konkret ble det blant annet jobbet med en «Habit tracker» («Vanesporer») hvor hver enkelt satte seg daglige mål for å integrere gode vaner. Ett eksempel: legge seg hver kveld kl 21:30 for å få mest mulig ut av påfølgende dag.

Noen av tingene deltagerne mente om leiren: «Alle er så fine folk, kveldsbadene, å stupe fra svabergene, morgenstund, når vi synger «Din bror og deg selv», fine samtaler, god mat, volleyball. Leiren ble holdt på et veldig egnet sted, i «Jakthytta» og i «Feriehjemmet» på Malmøya som leies ut av Oslofjorden Friluftsråd.❖

Åpen dag i vårt nye senter

Vårt nye Haziratu'l-Quds, bahá'í-senter, på Hamang i Sandvika hadde en enkel, offisiell åpning søndag 17. oktober. Tilstede var omkring 50 personer hvorav 15 som ikke er bahá'í'er, blant annet fra Bærum tros- og livssynsforum (fem fra Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige og to fra Human-Etisk Forbund), en nabo og to av håndverkerne som har jobbet med restaureringen. Åpningen var utsatt ett år på grunn av pandemien.

Bahá'í-senteret tas stadig mer i bruk. 2. oktober var det et arrangement som inkluderte musikk. 30 personer deltok, av disse åtte venner av troen. ❖

► Bærum-bahá'í'ene arrangerte en vellykket samling med musikk i Bahá'í-senteret 2. oktober.

▼ Bildene nedenfor er fra åpningen av senteret søndag 17. oktober.

«Rikdom er mest prisverdig forutsatt at hele befolkningen er velstående»

Det er en glede for oss å presentere del 3 i Bahá'í Nytt av materialet som tar for seg en rekke viktige prinsipper, relatert til arbeid, velstand og tjeneste. Det dreier seg om fire grunnleggende prinsipper:

1. Bahá'í-lærens holdning til rikdom; hvordan den kan erverves og hvordan den skal brukes.
2. Viktigheten av at ungdommer skaffer seg et håndverk, et yrke, en profesjon, som ikke bare innebærer å være sysselsatt og å være økonomisk uavhengig, men også å være i stand til å utføre noen form for tjeneste til menneskehetens beste.
3. Kombinere arbeid og tjeneste for troen.
4. Eliminering av ekstrem rikdom og ekstrem fattigdom og arbeid for et mer rettferdig samfunn.

«Et sennepsfrø vil bli lovpriset»

«Store Gud! I denne herlige religionsordning er skattene samlet av konger og dronninger ikke verd å nevnes, heller ikke vil de kunne godtas i Guds nærvær. Et sennepsfrø gitt av hans elskede, derimot, vil bli lovpriset ved hans hellighets opphøyede kongesete og skjenket hans godkjennings smykke. Umåtelig opphøyet er hans gavmildhet, umåtelig forherliget er hans velde.» (Sitatsamling om Huqúqu'lláh, Guds Rett, nr. 16)

«Det påhviler enhver å oppfylle huqúq-forpliktelsen. De fordeler som vinnes ved denne gjerningen, vender tilbake til personene selv. Men om gavene vil bli godtatt, avhenger av den gledens, kameratskapets og tilfredshetens ånd som utvises av de rettferdige sjeler som følger dette påbudet.» (sitatsamling om Huqúqu'lláh, Guds Rett, nr. 12)

«Det er klart og innlysende at å betale Guds Rett bidrar til velstand og velsignelse, til ære og guddommelig beskyttelse. Vel er det med dem som forstår og erkjenner denne sannhet, og ve dem som ikke tror.» (sitatsamling om Huqúqu'lláh, Guds Rett, nr. 13)

Rikdom, hvordan skal den skaffes og hva skal den brukes til

Vi trenger alle å tjene til livets opphold for å forsørge oss selv og familien og det gir oss også midler til å bidra til forbedring av samfunnet. Siden arbeid er en form for tilbedelse når det blir gjort i en ånd av tjeneste for menneskeheten, må bahá'í'ene naturligvis strebe etter å tjene til livets opphold gjennom et ærlig håndverk eller yrke. På samme måte må ervervet formue bli brukt til å forbedre verden. En mann med sann åndelig forståelse ville ikke være tilfreds og lykkelig av overdreven rikdom mens resten av samfunnet er fattige.

'Abdu'l-Bahá sier:

«Rikdom er ytterst prisverdig hvis den erverves av individets egen innsats og ved Guds nåde, i handel, landbruk, kunst og industri, og hvis den blir brukt til filantropiske formål. Fremfor alt, hvis en rettferdig og ressurssterk person ville sette i gang tiltak som bidrar til allmenn velstand, kan det ikke tenkes noe større foretak enn dette, og dette ville i Guds øyne regnes som

den ypperste oppnåelse, for en slik velgjører ville dekke behovene og sikre komfort og velvære for et stort antall mennesker. Rikdom er mest prisverdig, forutsatt at hele befolkningen er velstående. Hvis imidlertid noen få har overdreven rikdom mens resten er utarmet, og ingen frukt eller nytte kommer fra den rikdommen, så er den bare en byrde overfor sin eier. Hvis den derimot blir brukt til å fremme kunnskap, grunnleggelse av grunnskoler og andre skoler, fremme kunst og industri, opplæring av foreldreløse og fattige, kort sagt, hvis den blir dedikert til samfunnets velferd, vil dens besitter i Guds og menneskehetens

“Hvis imidlertid noen få har overdreven rikdom mens resten er utarmet, og ingen frukt eller nytte kommer fra den rikdommen, så er den bare en byrde overfor sin eier.”

øyne skulle seg ut som den ypperste av alle som lever på jorden og blir regnet som en av paradisetts innvånere.» ('Abdu'l-Bahá, The Secret of Divine Civilization, uoffisiell oversettelse.) ❖

Tekst: Tillitsmann for Huqúqu'lláh i Norge, Kayvan Hemmat

Nittendagsfest Oslo

Koronatiden er historie, får vi håpe. I hvert fall er samfunnet åpnet opp etter over halvannet år med nedstengninger som har "fordrevet" også bahá'íene til møter på Zoom og Teams. Her er et bilde fra nittendagsfesten i Oslo 14. oktober som ble arrangert på Nordstrand seniorsenter. Hovedrådslagningstema var "Hvordan kan vi øke deltakelsen på nittedagsfester og helligdager?" Det kom inn en god del forslag.

Politisk krav om likestilling?

Iden ferske «Hurdalsplattformen» skriver den nye mindretallsregjeringen (med Ap og Sp) at det skal stilles krav om at «dei administrative organa som forvaltar offentlege tilskot på vegne av trussamfunn, er demokratisk valde og har minst 40 prosent representasjon av kvart kjønn».

Det er uklart hvordan dette skal forstås, om det vinner politisk flertall og hvordan det eventuelt skal praktiseres.

Men som et apropos: I et brev til Statsforvalteren i Oslo og Viken i juni i år i forbindelse med bahá'í-samfunnets årsrapport informerer Nasjonalt Åndelig Råd følgende om den faktiske tilstanden når det gjelder kjønnslikestilling i Bahá'í-samfunnet i Norge: «I samfunnets styrende organer som består av styrer og komitéer er det per dags dato 101 menn og 107 kvinner som er medlemmer».

På verdensbasis informerer Verdenssenteret i mai 2019 at «minst 42% av de troende som tjener på de valgte rådene på nasjonalt nivå er kvinner».

Medfølelse med Kongsberg

Ianledning den grusomme hendelsen på Kongsberg der en mann tok livet av fem personer 13. oktober, sendte Nasjonalt Åndelig Råd følgende kondolanshilsen:

Til: Ordfører Kari Anne Sand, Kongsberg kommune

Kjære Kari Anne,

Vi i Bahá'í-samfunnet i Norge vil gjerne uttrykke vår dypeste medfølelse med de berørte og innbyggerne i Kongsberg.

Det er en ufattelig tragedie som både har tatt liv og skapt angst og utrygghet.

Vi har bedt bønner for sjelene til dem som er tatt av dage, for deres nærmeste og for innbyggerne i kommunen.

Vi har som en fortrøstning, observert at angrepet mot storsamfunnet raskt ble besvart med en forenet mobilisering av alle gode krefter i barn, ungdom og voksne.

Vi ønsker dere alt det beste og er med dere i tankene.

Hjertelig hilsen,

Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Norge

200 andaktstunder i naturen

Naturmeditasjoner ser ut til å spre seg i bahá'í-samfunnet. Turid og Hans-Olav Håkonsen, Eidsfoss, har vært spesielt ivrige. De har gjennomført andaktstunder på 200 steder i Norge i fire somre, ikke minst på øyer langs kysten. Her forteller de litt om den spesielle tjenesten for å spre troens ånd:

▼ NaturLysAndakt i Norheimsund med Ingolf Eknes og Mary-Anne Hauge som har reist rundt med Turid og Hans Olav i 4 år og holdt andaktstunder i naturen.

— Inspirert av de flotte rådskonferansene som Nasjonalt Åndelig Råd arrangerte i forbindelse med 200 års-markeringene for Báb og Bahá'u'lláh i 2017 og 2019 med oppmuntring om vardebrenning og 200 lys med

kjerneaktiviteter for Norge, besluttet vi å slå sammen vardebrenning med å tenne lys, brenne bål og lese bønner og hellige ord på 200 steder langs Norges kystlinje og Norges grenser på våre turer med kajakk, sykler, og campingvogn. Våre gode venner Ingolf Eknes og Mary-Anne Hauge som vi padler og ferierer mye sammen med, ble med på mange av turene og ble også med på den store kollektive pilegrimsreisen til Haifa.

Vi har også hengt opp 1 eller 2 bønnekort i plastlaminering på mange av stedene for å inspirere andre til å lese bønn på de vakre stedene vi har besøkt.

Vi har hatt spesiell fokus på fred, beskyttelse av naturen og skaperverket og økning av bevissthet for Norges befolkning om veien til vårt sanne og ekte selv som åndelige venner.❖

▶ NaturLysAndakt på øya Tenna med Irene Christensen.

▶ NaturLysAndakt på Bergerstranda i Svelvik hvor Knut Henrik Dahl, Irene Christensen, James Couburn, Turid Håkonsen, Thalia Borgen og Hans-Olav deltok.

Solvår og Kristian fant bahá'í-troen «i skjul»

► Solvår og Kristian med sønnen Mio Kristoffer. – Vi ville bli enige om hvilken religion vi ville dele. Det gjorde oss nysgjerrige på hvem andre som trodde på det samme. Hvem er disse bahá'íene?

Kristian Gonsholt (31 år) tok fatt på en åndelig søken for tre år siden, først til buddhisme, etter hvert til bøkene til Benedicte Thiis som ledet ham til bahá'í-troen. Han begynte med Kitáb-i-Aqdas. Lenge leste han den lange og korte obligatoriske bønne pluss den mellomstore tre ganger hver dag. Han trodde det var slik det skulle gjøres. «Hva er dette for ekstreme greier,» tenkte samboeren Solvår Aleksandra Oseid (23).

De hadde ikke noe med en eneste bahá'í å gjøre. De ønsket først å finne ut, samkjøre seg, bli enige om livssyn, hvis det var mulig. I august tok de skrittet for å finne ut hva slags personer som var bahá'íer. Temmelig straks meldte de seg inn. Sammen med sin ett år gamle Mio Kristoffer.

Solvår og Kristian bor i Skien. Hun har vokst opp flere steder, mange av årene på Stange, han i Porsgrunn. Hun er i gang med utdanning med tanke på barne- og ungdomsarbeider. Han har jobbet med salg og markedsføring, men vil nå oppfylle drømmen om å bli gartner. Begge har foreldre som ble skilt da de var små. Og begge foreldrepærene var splittet i synet på tro og ikke-tro.

Så til det viktigste i denne temmelig unike historien som ble fortalt til Bahá'í Nytt i mye latter og glede;

Leste de obligatoriske bønnene fem ganger hver dag

Kristian forteller:

– Jeg tok gradvis avstand fra tro i oppveksten. Midt i 20-årene følte jeg meg tiltrukket til

«det spirituelle» som jeg kalte det da. Tenkte at det ville gjøre noe med den sosiale angsten jeg slet litt med. Underveis kom jeg borti bøkene til Benedicte Thiis på Nasjonalbibliotekets

nettsider. Jeg ble helt oppslukt. Ikke minst boka «Regnbuereisen – en mysterieinnvielse i det 20. århundre». Da jeg avslutta den så husker jeg at jeg satt og grein. Det snakka sånn til meg. Og det satte meg på sporet videre. Jeg bestemte meg for å studere bøkene til Bahá'u'lláh og 'Abdu'l-Bahá og bestilte dem fra Bahá'í Forlag. Jeg startet med de tyngre skriftene, først med Kitáb-i-Aqdas. Jeg misforstod litt i starten. Jeg leste alle de obligatoriske bønnene hver

dag. Den mellomstore leste jeg faktisk tre ganger daglig. Fem om dagen, som muslimene, fra morgen til kveld, og 95 ganger Alláh'u'Abhá. Etter hvert skjønnte jeg at det holdt med én obligatorisk bønn.

Begynte med å lese Kitáb-i-Aqdas

– Hvordan opplevde du teksten i Kitáb-i-Aqdas?

– Det var litt krevende. Det var så mange fremmede ord for meg. Jeg hadde jo ikke det ordforrådet. Det virket litt strengt, majeste-►

«Jeg har stått i det, var hele tiden klar på at 'dette skal jeg forstå meg på'. Derfor har jeg ikke gitt opp..»

▷ tisk, autoritært. Jeg føler det ikke slik nå. Men det tok tid til å fordøye det. Og det var ikke alt jeg var enig i. Senere leste jeg «Abdu'l-Bahás visdom». Den hjalp meg mye. Så det har gått seg til. Jeg har stått i det, var hele tiden klar på at «dette skal jeg forstå meg på». Derfor har jeg ikke gitt opp, selv om det også var tvil underveis. Jeg har bare fortsatt å lese og be bønnene. Og så har jeg gradvis fått større forståelse. Og blitt mer enig.

Kristian treffer Solvår noen måneder etter at han hadde begynt å be bønnene. De blir kjærester og etter hvert samboere. Men studiet i bahá'í-troen fortsetter.

– Det var viktig for meg at hun var også enig i dette, sier Kristian. – Jeg ventet på henne på en måte.

«Hva er dette for helt ekstreme greier?»

Solvår forteller:

– Vi hadde kjent hverandre siden vi var små. Hans mamma og min mamma var venner i lengre periode. Men det er åtte års aldersforskjell mellom oss. Jeg husker hvordan jeg så

«Det var viktig for meg at det skulle komme fra hjertet, ikke bare fra hodet. Jeg måtte forstå og stå inne for det med hele meg.»

på han da jeg var 13 år. «Herregud», tenkte jeg, «for ei klyse, så overlegen, så teit». Da jeg traff ham igjen for to-tre år siden sto han på trappa med langt hår og langt skjegg. «Oj, her har det skjedd forandringer.» Men det jeg reagerte mest på var at han utstrålte en vanvittig ro. Det var helt vilt. Vi snakket og snakket og kom fort inn på det vi trodde på, etter hvert også bahá'í. Men jeg kunne ikke forstå hvorfor han måtte be så mye. Opp og be, opp og be, opp og be. Hva er dette for helt ekstreme greier? «Kan ikke du fortelle meg hva dette er?»

Jeg var veldig skeptisk. Men det sto jo for mange fine ting. Jeg hang på

ham da. Begynte å lese Kitáb-i-Aqdas. Dette var konservativt, tenkte jeg. Det var mest på grunn av språket. Det måtte jeg vende meg til, men jeg lot boka ligge litt, begynte isteden å lese «Regnbuereisen». Wow. Dette kan jeg stå inne for, tenkte jeg. Jeg har alltid hatt sterk rettferdighetssans. Jo mer jeg leste desto mer ble jeg slått av hvor sentralt enhet og rettferdighet er i bahá'í-troen. Men vil det fungere i praksis? Jeg brukte mye tid. Begge syntes det var kjempespennende og vi diskuterte mye. En kveld i fjor vinter husker jeg at jeg sa noe om hvordan samfunnet burde endres. Nå må jeg inn og be, sier Kristian og forsvinner. Så kommer han tilbake med en bahá'í-bok etter bare noen sekunder. «Se», sier han, «det du sa, det står her ... akkurat som du sa.» Det var flere ting som skjedde på denne måten. Da tenkte jeg at «her er det noen som prøver å snakke med meg». Det var viktig for meg at det skulle komme fra hjertet, ikke bare fra hodet. Jeg måtte forstå og stå inne for det med hele meg.

Enige om bahá'í, men hvem er disse bahá'íene?

Solvår og Kristian var klare på at de ville dele livet sammen. Da hun ble gravid med Mio Kristoffer som ble født for ett år siden, ble det ekstra viktig for dem at de delte verdier.

– Ja, det var drivkraften, sier Solvår. – Vi hadde så smått begynt å snakke om å gifte oss. Nå begynte vi å bli enige om hvilken religion vi ville dele. Det gjorde oss nysgjerrige på hvem andre som trodde på det samme. Hvem er disse bahá'íene? Vi snakket om å ta en tele-

fon til bahá'í-samfunnet. Jeg er mye mer utålmodig enn Kristian, så en dag er vi på reise til svigermor, jeg sitter i bilen i Oslo mens Kristian fyller bensin. Mio sover. «Nei, nå gidder jeg ikke vente lenger.» Jeg ringte og kom i kontakt med Turid på sekretariatet. «Vi er to som er litt nysgjerrige på bahá'í. Jeg lurte på om du kan sette oss i kontakt med noen?» Etter det spurte Kristian stadig, «har du hørt noe enda?»

– Vi måtte ikke gjøre oss til, det var så nedpå

Etter to-tre uker, ved søndagsfrokosten, ringte Åse Hagen. Vi fant tonen med en gang. Det endte med at vi tok turen til henne samme dag. Det ble veldig fint. Det var så menneskelig, vi måtte ikke gjøre oss til. Jeg har vært innom andre religiøse miljøer hvor jeg følte at måtte ha toppkarakterer på skolen, gå fint kledd, måtte liksom ha en egen type stil. Her følte jeg det var så nedpå. Og det er så fint med prinsippet om «selvstendig søken etter sannheten», ha en egen horisont. Man har rett til å bruke hodet, ikke bare ta alt for en god fisk. Det kom så fram også i samtalen med Åse. Ei tid senere kom Åse på besøk til oss, sammen med Kitt Sandvik. Vi hadde tenkt at «hvis personene er ålreite og det er som vi trodde er det ikke noen problemer å melde seg inn». Det lå i kortene for oss begge. Åse hadde med seg en kurv med egg, flere fine ting og et innmeldingsskjema «slik at dere kan tenke på det». Papirene lå på kjøkkenbenken i to uker. Vi måtte være sikre. Kanskje var vi ikke enige i alt, men summa samarium: det er det nærmeste jeg kommer min egen tankegang som er riktig og bra. Vi fylte ut og sendte skjemaet. Det har vi ikke angret på.

– Fantastisk å kunne bidra til å stoppe elendigheten

– Jeg skjelver litt før jeg skal treffe ukjente, sier Kristian. – Men jo mer jeg eksponerer meg desto mer kjenner jeg at det går seg til. Det hjelper å være sosial. Og hovedjobben starter jo nå. Nå skal vi treffe folk og drive relasjonsarbeid. Nå er det at jeg virkelig skal utvikle meg som menneske. Troen skal jo praktiseres med levende mennesker. Det er personlig utvikling det er snakk om her. Og jeg er veldig for et samfunn der vi kan ha en åndelig grunnmur og en hage å vokse i for å skape balanse, fred.

– Jeg synes det er fantastisk at vi kan yte noe for å stoppe elendigheten i verden, sier Solvår.

– Det er inspirerende at bahá'í-troen er så praktisk, at ting også endrer seg i nabolag, at den er så inkluderende, behandler alle som likeverdige, like mye verdt.❖

▼ Solvår om Kristian: – Jeg kunne ikke forstå hvorfor han måtte be så mye. Opp og be, opp og be, opp og be. Hva er dette for helt ekstreme greier? «Kan ikke du fortelle meg hva dette er?»

Historisk på Vanuatu

Rundt 3000 mennesker fra hele Vanuatu, i noen tilfeller som hele landsbyer, samlet seg i Lenakel på øya Tanna for innvielsesseremonien til det første lokale bahá'í-tempelet i Stillehavet.

Se: <https://news.bahai.org/story/1550/> Kanskje også ta en reise dit på Google Earth?❖

خلاصه ای از اخبار امری جامعه بهائی نورژ

انعقاد ۲۰۰ جلسه دعا و تعمق در طبیعت

خانم و آقای «تورید و هانس اولاو» با الهام از جلسات بین المحافل در خصوص بزرگداشت دوستمین سال میلاد حضرت اعلی و حضرت بهاء الله و همچنین تشویق محفل ملی برای روشن نمودن مشعل در آن ایام مخصوص، در طی سفرهای خود در سرتاسر نورژ، در ۲۰۰ نقطه با روشن نمودن شمع و با تلاوت دعا و گذاشتن یک یا دو مناجات در کاغذ «پرس شده با پلاستیک» در آن محل خواستار الهام بخشیدن به دیگران که از طبیعت استفاده میکنند نیز شدند. این مناجاتها شامل موازین مختلف منجمه صلح، حفاظت از محیط زیست و افزایش آگاهی در خصوص اینکه انسان ذاتا موجودی روحانی است میباشد.

افتتاح حظیره القدس ملی

در تاریخ ۱۷ اکتبر ۲۰۲۱ بهائی سنتر جدید واقع در «هامانگ» در «ساندویکا» با پذیرایی ساده ای افتتاح گردید. از حدود ۵۰ نفر شرکت کننده، ۱۵ نفر از دوستان امر منجمه نمایندگان از کلیسا، انجمن «هومان اتیسک»، یکی از همسایگان و ۲ نفر از کسانیکه در مرمت ساختمان مشارکت داشته اند حضور بهم رساندند.

دعوت از دوستان بجهت شرکت در کلاس روحی

خانم مژگان موقفی از «آرنالد» پس از شرکت در سمیناری برای راهنمایان کتاب ۱ موسسه روحی، تصمیم بر این گرفتند که دوستان خود را برای شرکت در کلاس کتاب ۱ دعوت کنند. ایشان با یکایک دوستان خود تماس تلفنی داشته و هر ۸ نفر برای شرکت در این گروه مطالعه جواب مثبت دادند. بعضی از این دوستان مسلمان، برخی مسیحی و چندی نیز به دین اعتقادی ندارند ولی این گروه با همراهی خانم شهلا بهرامی هر دو هفته یکبار در زوم شرکت نموده و فهم و درک خود را در خصوص مطالب کتاب ۱ را در میان میگذارند. مژگان خانم هنگام دعوت و تشکیل این گروه به اهمیت همراهی و کمک به یکدیگر در مسیر خدمت و توجه به پیشرفت شخصی معنوی و همچنین کمک به بهبود جامعه خود تاکید داشتند.

«هماهنگ کننده های» جدید مؤسسه آموزشی

طی پاییز سال جاری مؤسسه آموزشی هماهنگ کننده

های جدید منطقه ای و محلی را بقرار ذیل انتخاب و اعلام نموده اند:

- ۱- خانم «مای آنتونسن»: منطقه شمال (از Møre og Romsdal و مناطق شمالی تر)
- ۲- آقای شجاع فلاح: منطقه شامل Buskerud, Innlandet, Oslo og Viken, Østfold

هماهنگ کنندگان محلی:

- ۱- خانم ها «الیبل فرانکو اینیستا» و «ناتاشا جلالی سانتوس» در Buskerud
 - ۲- خانم «فرناز رضوانی» در Oslo og Viken Øst
 - ۳- آقای «متین رام» در Rogaland
 - ۴- آقای «کنوت هاگن» در Vestfold
- نشأت گرفته از نامه مورخ ژانویه ۲۰۱۷ دارالتبلیغ بین المللی در خصوص دستیابی و ارتقاء به سطح بالاتری از فعالیت، در وحله اول از این ارگانها/ افراد خواسته شده که خدمات خود را برای تشکیل کلاسهای روحی صرف نمایند ولی در بعضی مناطق مسئول پیگیری بجهت تشکیل کلاسهای دروس اخلاق و کلاسهای مخصوص تواندهی نوجوانان نیز، تا انتخاب هماهنگ کنندگان دیگر، خواهند بود.

همایش در خصوص «معرفی امر در مدارس»

لجنه «ارتباط و تبلیغ در مدارس» عزیزان مشتاق را به شرکت در همایشی مورخ ۸ دسامبر از ساعت ۱۸:۳۰ تا ۲۰:۳۰ دعوت مینماید. این همایش حول دو محور برگزار خواهد گردید: نخست، امکانات والدین بهایی بجهت معرفی امر در مدارس، ثانياً، نقش معلمان بهایی بعنوان منبعی برای تدریس و معرفی امر در مدارس مختلف.

دعوتنامه این همایش از طرف لجنه مخصوصه بصورت الکترونیکی ارسال خواهد شد.

بنابر تصمیم محفل مقدس ملی، «کمپین معرفی امر در مدارس» بمدت ۱ سال تمدید گردیده است و از جمله اقدامات مربوطه اینکه اقدامات لازم بجهت ترجمه جزوه ای که جدیداً به این منظور چاپ گردیده بزبانهای Nynorsk og Samisk، در حال انجام است.

از اقدامات دیگر این لجنه اینکه بعد از تماسهای پیاپی، دائره المعارف بزرگ نورژی (Store Norske Leksikon) دیانت بهایی را از لیست «فرقه ای از دین اسلام» خارج نموده و همچنین نویسندگان و مؤلفین کتب دینی در مقطع دبیرستان در کتاب «I samme verden»

به تقاضای این لجنه بمنظور گنجاندن دیانت بهایی در نشر بعدی این کتاب جواب مثبت داده اند.

اقدام دیگر این لجنه تدوین تقاضانامه ای بجهت گرفتن اجازه مرخصی برای کودکان و نوجوانان بهایی در ایام محرمه و متبرکه میباشد. والدین میتوانند جهت سهولت کار این تقاضانامه را تکمیل نموده و به اولیای مدرسه تحویل دهند. خاطرنشان میسازد که اهمیت روحانی اطاعت از چنین احکامی را نمیتوان نادیده گرفت.

ابراز همدردی با Kongsberg

محفل مقدس ملی در پی اتفاق ناگواری که در این شهر بوقوع پیوست و منجر به کشته شدن ۵ شهروند گردید، طی نامه ای خطاب به شهردار این شهر خانم Kari Anne Sand مینویسند:

جامعه بهایی نورژ بدینوسیله ابراز همدردی عمیق خود را با آسیب دیدگان و همه شهروندان اعلام میدارد. این یک تراژدی غیر قابل تصور بوده که هم منتج به مرگ افراد و موجد اضطراب و ناامنی گردیده است. ما برای ارتقاء و شادی روح متصاعدین، و همچنین صبر و سکون برای بازماندگان و همه شهروندان آن منطقه دست دعا بدرگاه خداوند متان بلند نموده ایم. موجب تسلی خاطر است که مشاهده نموده ایم که این جنایت، با اقداماتی سریع و بسیج قوای مثبت همگانی در همه اقشار جامعه اعم از کودک، جوان و بزرگسال پاسخ داده شد. بهترین آرزوها را برای همگی شما خواهانیم و بیاد شما خواهیم بود.

انتشارات جدید

لجنه مطبوعات امری اطلاع میدهد که انتشارات جدید (بزبان نورژی) بقرار ذیل در دسترس عزیزان بوده که از طریق bahaiforlag.no نیز میتوان خریداری نمود:

- ۱- مجموعه «دستخط های بیت العدل اعظم الهی»
- ۲- آثار حضرت بهاء الله، تعمق روزانه برای اطفال، شماره ۳
- ۳- دو مجموعه از نصوص و آثار حضرت عبدالهء، با عنوانهای «عبدالهء مثل اعلی» و «همدمی مألوف و مهربان»
- ۴- کتاب ۱۲ موسسه روحی تحت عنوان «خانواده و جامعه، واحد اول در خصوص امر ازدواج
- ۵- کتاب ۲ مؤسسه آموزشی/ روحی، نشر جدید

کزارش مالی صندوق ملی و بین المللی :

به استثنای تبرعات به صندوق ملی، تبرعات به صندوق بین المللی در سال ۲۰۲۱ رشد چشمگیری داشته است و محفل

مقدس ملی امیدوار است که در طی ۳ ماه باقیمانده از سال میلادی جاری عزیزان و محافل میزان تبرعات خود را به سطح بالاتری افزایش دهند، یک محاسبه ساده، اهدای معادل ماهانه ۱۰۰ کرون به ازای هر نفر در ۳ ماه آینده کسر بودجه را تامین خواهد نمود.

تبرعات به مقام حضرت مولی الوری تا اول اکتبر امسال معادل ۹۱۳۰۰۰ کرون بوده و ما میتوانیم به کمکهای سخاوتمندانه، عمومی و منظم خود در این امر مهم افتخار نماییم. تبرعات عزیزان از نورژ به صندوقهای مختلف بین المللی تا کنون بر اساس بودجه مشخص شده و بمبلغ حدود ۱،۴ میلیون کرون بوده است.

(خواهشمندیم که تبرعات ملی به شماره حساب ۷۸۷۸۰۵۶۶۶۹۷ تقدیم گردد. ضمناً میتوان از طریق «ویپس» با شماره ۵۴۵۶۶۴ نیز تبرعات خود را به صندوق ملی و بین المللی اهدا نمود. لطفاً مشخص نمایید که تبرعات مخصوص کدام صندوق میباشد چرا که در غیر این صورت مبلغ اهدائی به صندوق ملی واریز خواهد گردید.) (از شماره قبل)

حضرت عبدالهء میفرمایند:

«اعانه خیریه را بسیار مهم شمرند و بنهایت اهمیت در این امر مبرور بکوشند. این اعانه خیریه از لوازم امور است...»

حضرت ولی امرالله میفرمایند:

«اعانه در این سبیل از احتیاجات ضروریه امرالله است و از امور لازمه اساسیه محسوب. بعد از ادای حقوق فی الحقیقه اعظم وظیفه شخص بهایی است زیرا آنچه در این سبیل تقدیم کرد و صرف شود، راساً ترویج امر الهی است و تعزیز و تقویت آیین ربانی.» (ماخذ نصوص مبارکه: گلزار تعالیم بهایی)

حقوق الله

خاطر نشان میسازد که خانم «یاسمن علائی» در منطقه «اسلو-ویکن» و آقای «آودون هاگان» در قست شمال نورژ بعنوان نمایندگان حقوق الله به همراه عزیزان آقای «ساسان زرغونی» در قسمت غرب وجنوب و آقای «مهدی یحیوی» در استانهای میانه کشور در خدمت عزیزان بوده و میباشند و امیدواریم افراد احبا، محافل، لجنات و گروهها با پشتیبانی و همکاری با این عزیزان لوازم پیشرفت فردی و اجتماعی در بعد مادی و معنوی را فراهم آورند.

حضرت بهاء الله میفرمایند:

«فی الحقیقه امر حقوق الهی امر بزرگی است. بر جمیع ادای آن لازم چه که اوست سبب نعمت و برکت و خیرات» «مفروضی حقوق سبب ثبوت و رسوخ نفوس و برکت در جمیع شئون گردد.»

(ماخذ نصوص مبارکه: گلزار تعالیم بهایی)

Nye utgivelser fra Bahá'í Forlag

'Abdu'l-Bahá's brev til dr. Forel

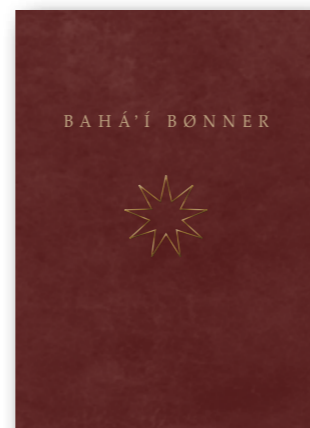
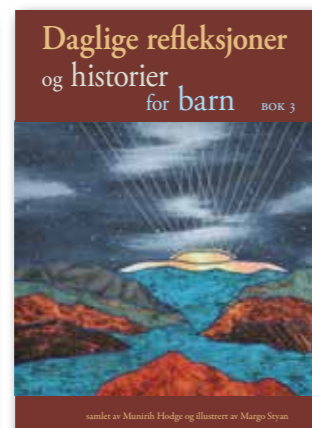
Høsten 1921 ble en berømt europeisk vitenskapsmann, insektforsker og psykiater mottaker av et av «de mest betydningsfulle» brev som noensinne ble skrevet av 'Abdu'l-Bahá.

Dr. Auguste Henri Forel (1848–1931) ble av 'Abdu'l-Bahá kalt «sannhetselsker» og var kjent for sin originale vitenskapelige forskning og sine hengivne tjenester for menneskehetens verden.

Andre nye utgivelser:

- Det Universelle Rettferdighetens Hus – sitatsamling
- Daglige refleksjoner for barn, bok 3 – Fortellinger om Bahá'u'lláh
- Det fullkomne forbilde & En kjærlig følgesvenn – to samlinger med sitater av 'Abdu'l-Bahá
- Ruhi-bok 12 – Familien og samfunnet, Enhet 1 Ekteskapet som institusjon
- Ruhi-bok 3 – Å undervise barneklasser. NY versjon 2021
- Ruhi-bok 2 – Å reise seg for å tjene. NY versjon 2021
- Bahá'í bønner
12 bønner åpenbart av Bahá'u'lláh
19 bønner åpenbart av 'Abdu'l-Bahá
26 bønner åpenbart av 'Abdu'l-Bahá, som er et utvalg bønner utarbeidet av Forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighetens Hus og utgitt til minne om hundreårsdagen for 'Abdu'l-Bahá's bortgang

Følg med på <https://www.bahaiforlag.no/> – der legges bøkene ut for salg – det er alltid mer på vei fra forlaget!❖

Venner til den neste verden

Fire venner er gått over til Abhá-riket, den åndelige verden, de siste månedene.

Ragnhild Tora Bore, Stavanger, gikk bort, 82 år gammel, natt til 31. juli. Ragnhild var medlem av bahá'í-samfunnet i Stavanger siden 1970-tallet. Hun var datter av Synnøve Bore som var en av de aller første lokale bahá'íene i området.

Ivar Otto Skarbøe døde 19. august 2021, 69 år gammel. Han vokste opp i Sjøholt. De siste 20 årene har han bodd i Holmestrand. Ivar Otto ble begravet på Botne kirkegård i en bjørketrekiste med sin familie og venner som drysset roseblader over bjørketrekisteløket som sitt siste farvel.

Baldur Gudjon Bragarson døde på Nøtterøy 29. september 2021. Han har bodd på Nøtterøy siden 2010. Baldur var født i Akureiri på Island 30. mars 1947. Han har bodd flere steder i Norge og var en ildsjel av en underviser for troen.

Bjørg Dahl Olsen, Kabelvåg, døde 13. november, nettopp fylt 94 år gammel. Hun etterlater seg to sønner, barnebarn og oldebarn. Bjørg ble baha'i i 1960 som en av de tidligste baha'iene i Lofoten. Se side 10-13.

Kontaktinfo

Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge
Hamang Terrasse 63, 1336 Sandvika
Tlf: 22 55 95 85
E-post: nsanor@bahai.no
Sekretær: Sasan Kamali, tlf: 982 68 782

Åpningstider for det nasjonale bahá'í-sekretariatet:
Kjernetid tirsdag–torsdag kl. 10.00–17.00 (Det vil variere om det er åpent mandager og fredager)
Ring gjerne for avtale
Stengt på bahá'í helligdager
Assisterende sekretær:
Turid Sjurseth
E-post: secretary-assistant@bahai.no

Nasjonal Kasserer
Behnam Bahrami
Waglegårdsveien 20, 4844 Arendal
Tlf: 901 87 377
E-post: behnam.bahrami@bahai.no
Nasjonalt fond Kontonr.: 7878 05 66697
Internasjonalt fond Kontonr.: 7220 30 45981 (merk formålet)

Intranett: www.bahai.no
Personlig pålogging

Tillitsmann for Huqúqu'lláh i Norge
Keyvan Hemmat
Orionveien 22, 2165 Hvam
Tlf: 911 13 563
E-post: huquq@bahai.no
Bankgiro: 5361 68 83557

Adresseforandring
Meldes til sekretariatet for Nasjonalt Åndelig Råd
E-post: nsanor@bahai.no

Bahá'í Forlag
Hamang Terrasse 63, 1336 Sandvika
Tlf: 907 69 662 (Turid Sjurseth),
932 68 437 (Unn Rønning)
E-post: forlag@bahai.no
Nettbutikk: bahaiforlag.no
Bankgiro: 1503 24 91720

Norsk Bahá'í Institutt:
Inga-Lisa Dahl Hessel, Shayan Fallah, Keyhan Ighanian og Kitt Sandvik
E-post: nbi@bahai.no

Bahá'í-samfunnets kontor for samfunnskontakt
Åshild Dybwad, Elnaz Zabihyan og Yasaman Aalaei
E-post: external-affairs@bahai.no

Bahá'í Skoleutvalg
Bjørn Hubendick, Houshyar Sabetrasekh, Nina Haugen, James Coburn og Pouya Sabzehjou
E-post: skoleutvalg@bahai.no

Sommerskolekomitéen
E-post: sommerskole@bahai.no

Bildet er fra den store, barnerike feiringen av tvillinghelligdagene i Stavanger hvor det blant annet ble laget lanterner for å spre lys.

« Materiell sivilisasjon er som lampen, mens åndelig sivilisasjon er lyset i denne lampen.

Dersom den materielle og åndelige sivilisasjon forenes, da vil vi få lyset og lampen sammen, og resultatet vil bli fullkomment.

For materiell sivilisasjon er som et vakkert legeme, og åndelig sivilisasjon er som livsånden.

Hvis denne vidunderlige livsånde kommer inn i dette vakre legeme, vil legemet bli en kanal for å utbre og utvikle menneskehetens fullkommenheter.